

# e-digest

## Специфични изисквания и ограничения, които срещат консорциумите при участие в процедури за възлагане на обществени поръчки

**Агв. Методи Байкушев  
Димитров, Петров и Ко.**

Съгласно чл. 9 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) участник в процедура за обществена поръчка може да бъде всяко българско или чуждестранно физическо или юридическо лице, както и техни обединения. По правило, обединението от юридически или физически лица често става под формата на договор за дружество (консорциум) съгласно чл. 357 от българския Закон за задълженията и договорите. Договорът за дружество не води до учредяването на отделно юридическо лице, но въпреки това обединението се счита за участник в процедура за възлагане на обществена поръчка. Също така, в случай че консорциумът спечели обществената поръчка, той става изпълнител. За консорциумът като участник липсата на правоспособност като самостоятелно юридическо лице понякога поражда неясноти по отношение на документите, които трябва да се подадат с оглед доказване на техническите възможности и финансовото състояние на консорциума като участник, както и въпроси относно това как възложителите да гарантират, че консорциумът ще изпълни договора за обществена поръчка.

[Пълният текст на стр. 26](#)

## Specific requirements and limitations that consortiums confront when participating as tenderers in public procurement procedures

**Metodi Baykushev, Partner  
Dimitrov, Petrov & Co.**

According to Art. 9 of the Public Procurement Act (PPA), a participant in a public procurement procedure could be a Bulgarian or a foreign legal or natural person or a group of such persons. As a rule, the group of legal or natural persons often takes the form of a consortium agreement as per Art. 357 of the Bulgarian Contracts and Obligations Act. The consortium agreement does not lead to the incorporation of a separate legal entity; nevertheless the group is deemed a tenderer in a public procurement procedure. Furthermore, in case the consortium is awarded the public procurement, it becomes a contractor. For the consortium as a participant the lack of legal capacity as a separate entity sometimes brings about issues regarding the documents which need to be submitted for proving the technical ability and financial standing of the consortium as a participant, as well as issues for the contracting authorities as to how to guarantee that the consortium will perform the public procurement contract.

[Read full article on page 26](#)

На 7 април 2012 г. адв. Методи Байкушев, съдружник в Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“ беше гост лектор в класа по бизнес право от Магистърската програма по бизнес администрация на Американския университет в България, гр. София. По време на лекцията адв. Байкушев разгледа различни практически аспекти от българското право, в частност процесуално представителство, дружествено право и обществени поръчки, като предостави и редица полезни съвети на развиващите се управленски кадри.

[Новини - стр. 3](#)

On April 7, 2012 Mr. Metodi Baykushev, Partner at Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm, was a guest lecturer at the Business Law Class of the Executive MBA programme of the American University in Bulgaria, Sofia. Examining various practical aspects of Bulgarian law, including litigation, corporate law and public procurement, Mr. Baykushev gave a number of useful hints to the rising managers at the lecture.

[News - page 3](#)

### Съдържание

Новини	3
Новости в законодателството	6
Тълкувателни решения	21
Специфични изисквания и ограничения, които срещат консорциумите при участие в процедури за възлагане на обществени поръчки	26
Фирмени наименования и защитата им съгласно Търговския закон. Търговски имена, Фирмени наименования	29
Понятието „значителна пазарна сила“ според новия Проект на закон за изменение и допълнение на Закона за защита на конкуренцията	38
Полезни линкове	44

### Contents

News	3
Legislative News	6
Interpretative Decisions	21
Specific requirements and limitations that consortiums confront when participating as tenderers in public procurement procedures	26
Company Names and their Protection under the Commercial Act. Trade Names, Company Names.	29
The notion of 'significant market power' according to the new Bill for Amendment and Supplement to the Competition Protection Act	38
Useful Links	44

## *Dimitrov, Petrov & Co.*

Dimitrov, Petrov & Co. is a Bulgarian law firm having its head office in Sofia, Bulgaria. Established in 1997 the firm has exclusively focused its activities on commercial law, M&A, information and communication technologies law, intellectual property law, real estate law, litigation, and arbitration and brings together a rapidly growing team of highly qualified lawyers. In 2005 Dimitrov, Petrov & Co. opened its first branch office outside the capital – in the city of Varna. Presently the firm comprises 5 partners and 15 associates assisted by a competent administrative and support staff.

Many international, domestic and joint-venture commercial companies, national public authorities, NGOs and international organizations trust the professional legal services of Dimitrov, Petrov & Co. The firm advises the implementation of diverse projects, related to establishment and operation of local businesses, mergers and acquisitions, investments in real estates, complex telecommunications and hi-tech projects, litigation and mediation cases. Cross-border projects are regularly advised in cooperation with leading international law firms. Dimitrov, Petrov & Co. maintains constant partner relations and professional cooperation on a case-by-case basis with a number of leading international law firms.

Since 2005 Dimitrov, Petrov & Co. is a member of Meritas™ ([www.meritas.org](http://www.meritas.org)), a global alliance of over 7,000 lawyers serving in 170+ full-service law firms across more than 70 countries. Through Meritas, clients seeking legal services can easily connect with pre-qualified legal expertise worldwide. Dimitrov, Petrov & Co. and all Meritas firms must consistently meet rigorous quality standards and a stringent code of ethics. Meritas firms are also required to participate in ongoing recertification and client satisfaction evaluations. Clients who engage a Meritas firm can be confident they will receive high quality legal work from firms that are deeply rooted in their local communities.

For further information regarding our firm and services please visit our website [www.dpc.bg](http://www.dpc.bg).



## *e-digest*

**агв. Александър Тодоров**  
Съдружник  
Димитров, Петров и Ко.

**Скъпи колеги,  
приятели и партньори,**

През второто тримесечие на 2012 г. бяха иницирани редица законодателни новости, свързани с обществените поръчки, енергията от възобновяеми източници,

публично-частното партньорство и др. В настоящият брой можете да намерите кратка информация за тях, както и преглед на някои от тълкувателните решения на ВАС и ВКС.

Надяваме се вторият брой за 2012 г. на нашият електронен бюлетин, предлагащ кратки коментари на по-интересните законодателни нововъведения за периода април – юни, да Ви бъде от полза, а също и статиите на тема възлагане на обществени поръчки, фирмени наименования и защитата им съгласно Търговския закон, както и относно понятието „значителна пазарна сила” да представляват интерес за Вас.

Приятно четене.

Очакваме Вашите коментари, препоръки и въпроси на [info@dpc.bg](mailto:info@dpc.bg).

### **Alexander Todorov**

Partner

Partner Dimitrov, Petrov & Co.

### **Dear colleagues, friends and partners,**

The second quarter of 2012 saw a number of legislative innovations, related to public procurement, renewable energy sources, public private partnership, etc. In this issue of our e-digest you can find brief information about these legislative innovations as well as reviews of some of the interpretative decisions of the Supreme Administrative Court and the Supreme Cassation Court.

We believe that the second issue of our e-digest for 2012, offering short reviews of the more interesting legislative innovations for the period April – June, will be of use to you and that you will find the articles on public procurement procedures, company names and their protection under the Commercial Act, as well as on the term “significant market power” interesting.

Enjoy reading.

We await your comments, recommendations and inquiries on [info@dpc.bg](mailto:info@dpc.bg).

На наскоро провела се годишна среща на Меритас – международна мрежа от кантори, специализирани в търговско право, доц. д-р Георги Димитров беше избран за член на Съвета на директорите на организацията.

През тригодишния си мандат доц. д-р Георги Димитров ще участва в изготвянето на стратегията на Меритас.

В ролята си на член на Съвета на директорите, доц. д-р Димитров ще отговаря за развитието и утвърждаването на политиките и стратегиите на Меритас. Той ще бъде и организационен лидер и връзка за членуващите кантори по административните въпроси, като поддържа контакт с членовете, насърчава и улеснява комуникацията помежду им и получава обратна връзка относно инициативите на Меритас. По време на тригодишния си мандат доц. д-р Димитров ще участва и в Комитета за маркетинг и взаимоотношения между членовете. Съветът на директорите на Меритас се състои от 21 адвоката избрани от членуващите правни кантори от цял свят.

„Вълнуваме се от факта, че г-н Димитров се присъединява към Съвета на директорите на Меритас“, каза Тана Муур, Изпълнителен директор на Меритас. „Георги винаги активно е подпомагал развитието на организацията и Меритас ще продължава да разчита на неговата проницателност в усилията си за стратегическо планиране, бизнес развитие и привличане на членове, устойчивост и развитие.“

От 7 години доц. д-р Димитров участва в инициативите на Меритас.

#### Информация за Меритас

Основана през 1990 г., Меритас е международна мрежа от правни кантори от 75 страни, които специализират в търговското право и си партнират в различните юрисдикции, за да предоставят на клиентите си всички предимства – обслужване от местен правен партньор, предлагащ пълно правно обслужване, както и ефективност на разходите и персонален подход и внимание, каквито не се международните правни кантори не могат да осигурят. Всяка членуваща кантора е длъжна да спазва строги и специфични стандарти на обслужване. Със седалище в Миннеаполис, Минесота, в Меритас

Assoc. Prof. Dr. George Dimitrov has been appointed to the Board of Directors for Meritas, a global alliance of business law firms. He was elected to the position at the alliance's recent annual meeting.

Assoc. Prof. Dr. George Dimitrov will participate in setting the Meritas' strategy in his three-year term.

In his role as a Board member, Assoc. Prof. Dr. Dimitrov will be responsible for reviewing and establishing the policy and setting the strategy for the alliance. Assoc. Prof. Dr. Dimitrov will also act as an organizational leader, serving as a liaison to member firms on administrative issues. He will maintain contact with members, encourage and promote cross communications, and gather feedback on Meritas initiatives. Assoc. Prof. Dr. Dimitrov will serve a three-year term, during which he will also be a part of the Member Relations & Marketing committee. The Meritas Board of Directors is comprised of 21 lawyers from its member firms around the world.

“We're thrilled that Mr. Dimitrov will be joining the Meritas Board of Directors,” Tanna Moore, CEO of Meritas, said. “George has always been a strong advocate for the organization, and Meritas will continue to rely on his insights during strategic planning, business development, and member recruitment, retention and development efforts.”

Mr. Dimitrov has been involved with Meritas for 7 years.

#### About Meritas

Founded in 1990, Meritas is an international alliance of commercial law firms in 75 countries working across jurisdictions to provide clients the best of both worlds: a local legal partner with full service capabilities and the cost efficiency and personal attention unmatched by mega law firms. Each member law firm is required to adhere to rigorous and specific service standards on a regular basis. Headquartered in Minneapolis, Minn., Meritas has 175 member firms worldwide and more than 7,000 lawyers. To find a Meritas law firm or for more information, visit [www.meritas.org](http://www.meritas.org) or call +1 (612) 339-8680.

членуват 175 кантори от цял свят и повече от 7000 адвоката. За да намерите адвокатска кантора, член на Меритас, или за повече информация, посетете: [www.meritas.org](http://www.meritas.org) или се обадете на: +1 (612) 339-8680.



От 5 до 9 май 2012 г. адв. Пламена Георгиева, представител по индустриална собственост и старши експерт в Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“, взе участие в годишната среща за 2012 г. на International Trademarks Association (INTA), една от най-утвърдените от международната бизнес общност асоциации за защита на търговски марки. Благодарение на широката си членска маса от над 5 900 притежатели на търговски марки, юристи и преподаватели в сферата на правото на интелектуална собственост, представляващи общо над 190 страни, конференцията предостави подходящ форум за представяне на богатата практика на „Димитров, Петров и Ко.“ в областта на интелектуалната собственост пред компании и водещи международни кантори от цял свят. По време на тези срещи, адв. Георгиева успя да разшири международните юридически и бизнес контакти на адвокатското дружество, включително и в региони като Северна и Южна Америка, Азия и Близкия изток. Наред с установяването на редица международни контакти, г-жа Георгиева взе участие в специализирани семинари и дискусии, отразяващи широк диапазон от особено актуални теми в съвременното право на интелектуална собственост, сред които: особености на защитата на търговски марки във фармацевтичната индустрия, правен режим на защита на обекти на интелектуална собственост в киберпространството, употребата и защитата на марки на Общността и др.



На 5 и 6 юни 2012 г. адв. Методи Байкушев, съдружник в Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“, взе участие в семинара Международно инженерство и строителство - международен семинар по ФИДИК за напреднали, организиран във Виена от Международната търговска камара, Австрия. На семинара се обсъдиха различни въпроси, свързани с управлението на договорите и предотвратяването и разрешаването на спорове, като бяха разгледани следните теми: ФИДИК – „Изкуството да управляваш“ договорите за строителство, Превенция на



On May 5-9, 2012, Plamena Georgieva, IP Attorney and Senior Associate at Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm, participated at the 2012 Annual Meeting of the International Trademark Association (INTA), a world renowned, industry brand-name association dedicated to the support and advancement of trademarks. Featuring a network of powerful brands with more than 5,900 trademark owners, professionals and academics from more than 190 countries, the conference provided an opportune forum for introducing Dimitrov, Petrov & Co.'s IP practice to some of the leading companies and legal practitioners worldwide. In the course of these diverse international meetings, Plamena Georgieva managed to make valuable contacts on behalf of Dimitrov, Petrov & Co. and to expand the law firm's networking base beyond the conventional geographical span of European IP law coverage into such regions as North and South America, Asia and the Middle East. In addition, Ms. Georgieva attended a series of topical lectures and table topics spanning a broad spectrum of relevant and evolving issues within contemporary IP law, including the following: specifics of trademark protection in the pharmaceutical industry, cyberspace aspects of IP protection, use and protection of Community trademarks, etc.



On June 5-6, 2012, Metodi Baykushev, partner at Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm, participated in the International Plant Engineering and Construction, an advanced international FIDIC seminar, organized in Vienna by the International Chamber of Commerce, Austria. Various issues concerning the managing of contracts and the prevention and resolution of disputes were discussed on the seminar and the following topics were examined: FIDIC – the “Art of Mastering” Construction Contracts, Risk Prevention from Contract Negotiation to Contract Execution and

риска от етапа на водене на преговори до изпълнението на договорите и разрешаването на спорове след изпълнение на договорите, както и Съответствие в международните договори за строителство.

Dispute Management after Contract Execution, and Compliance in International Construction Contracts.

**Закон за изменение и допълнение на Закона за енергията от възобновяеми източници**

Законът за изменение и допълнение на Закона за енергията от възобновяеми източници (наричан по-нататък Законът) е обнародван в Държавен вестник, брой 29 от 10.04.2012 г. и влиза в сила от деня на обнародването му, с изключение на § 3, който влиза в сила от 01.04.2013 г.

Създават се чл. 20а, 20б, 20в, 20г, 20д и 20е, които влизат в сила от 01.04.2013 г. Чл. 20а предвижда дейностите по монтиране, поддържане, ремонтване и преустройство на съоръжения в енергийни обекти по чл. 24, ал. 1, т. 1 и 2 да се извършват от лица, които са вписани в регистър на лицата, извършващи такава дейност, при Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) и са получили удостоверение за това от председателя на агенцията или оправомощени от него длъжностни лица. Чл. 20б, ал. 1 изброява лицата, които се вписват в регистъра. Следващите алинеи на чл. 20б посочват условията, при които се извършва вписване в регистъра и обстоятелствата, които подлежат на вписване, както и обстоятелствата, при които се извършва заличаване от регистъра и обезсилване на издаденото удостоверение. В чл. 20в са изброени задълженията на регистрираните лица. Чл. 20г урежда проверките за спазване задълженията на регистрираните лица, извършвани от ДАМТН. Такива се извършват задължително веднъж на две години, а също и при получаване на сигнали, жалби или предложения от други контролни органи, граждани и организации. Чл. 20д посочва, че редът за издаване на удостоверението и вписване в регистъра и за проверките се определя с наредба на министъра на икономиката, енергетиката и туризма по предложение на председателя на ДАМТН.

Изменение претърпява и чл. 21, ал. 5, според която държавните образователни изисквания за придобиване на необходимата квалификация се определят с наредба на министъра на образованието, младежта и науката, а § 23 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) посочва, че тази наредба следва да се издаде в срок до два месеца от влизането в сила на закона.

Създаден е нов чл. 67а, в ал. 1 и 2 на които са посочени принудителните административни мерки, налагани на регистрираните лица, които не изпълнят

**Act for Amendment and Supplement to the Renewable Energy Act**

The Act for Amendment and Supplement to the Renewable Energy Act (hereinafter referred to as the Act) was promulgated in the State Gazette, issue 29 of April 10, 2012 and has been in force since that date, except for § 3, which comes into force on April 1, 2013.

Art. 20a, 20b, 20c, 20d, 20e and 20f are created, which come into force on April 1, 2013. Art. 20a provides that the activities of installation, maintenance, repairs and reconstruction of energy facilities in sites under Art. 24, Para 1, items 1 and 2 should be performed by persons who are recorded in the register of persons engaged in such an activity kept by the State Agency for Metrological and Technical Surveillance (SAMTS) and who have received a certificate for that from the Chairman of the Agency or from officials authorized by the latter. Art. 20b, Para 1 lists the persons who shall be registered. The subsequent paragraphs of Art. 20b specify the conditions under which entry in the register is made and the circumstances subject to registration, and also the circumstances under which a removal from the register and an invalidation of the certificate issued are made. In Art. 20c the obligations of registered persons are listed. Art. 20d regulates the inspections for compliance to the obligations of the registered persons, performed by SAMTS. Such inspections must be performed once every two years, and also upon receipt of signals, complaints or suggestions from other supervisory authorities, citizens and organizations. Art. 20e indicates that the procedure for issuing the certificate and entry in the register, as well as for the performed inspections shall be determined by an order of the Minister of Economy, Energy and Tourism following a proposal of the chairman of SAMTS.

Art. 21, Para 5 undergoes amendment according to which the state educational requirements for acquiring the necessary qualifications shall be determined in an ordinance issued by the Minister of Education, Youth and Science, and § 23 of the Transitional and Final Provisions (TFP) indicates that this ordinance should be issued within two months from the entry into force of the Act.

A new Art. 67a is created, and its Para 1 and 2 set out the coercive administrative measures imposed on the registered persons who do not comply with their

задълженията си по чл. 20в. В ал. 3 са предвидени мерки спрямо лица, които извършват дейностите по чл. 20а без да бъдат вписани в регистъра и да имат удостоверение за това.

В Допълнителните разпоредби на закона се създава т. 20а, която посочва кога е налице системно извършване на нарушения на закона и актовете по прилагането му.

Чл. 10 от ПЗР посочва, че в 6-месечен срок след утвърждаване на 10-годишния план за развитие на мрежата, електроенергийният системен оператор трябва да публикува на интернет страницата си плана, както и съгласуваните графици за присъединяване на отделните производители, а чл. 11 предвижда задължение за актуализиране на публикуваната информация за присъединените производители и кандидатите за присъединяване.

С § 21 от ПЗР се извършват изменения в Закона за устройство на територията, а с § 22 – в Закона за акцизите и данъчните складове.



**Закон за изменение и допълнение на Закона за опазване на околната среда (ЗИДЗОС)**

Законът за изменение и допълнение на Закона за опазване на околната среда е обнародван в ДВ, брой 32 от 24.04.2012 г. Приемането на промените е свързано с усъвършенстване и ускоряване на процедурата по издаване на оценки за въздействие върху околната среда. Въведени са по-улеснени процедури за предотвратяване на големи аварии с опасни вещества.

В чл. 62 се създава нова ал. 9, по смисъла на която редът за обмен на информация между предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда и администраторите на приходи се урежда с инструкция на министъра на околната среда и водите. Освен министъра, упълномощени от него лица вече могат да налагат наказания, в случаите на възобновяване на спряната дейност, увреждаща околната среда.

Чл. 82 съдържа изменения във връзка с уредбата на екологичната оценка и оценката за въздействието върху околната среда. Създава се ал. 6, съгласно която започналите процедури по оценка за въз-

obligations under Art. 20c. Para 3 provides measures for the persons who perform activities under Art. 20a without being registered and without having a certificate issued.

In the Supplementary Provisions to the Act item 20a is created, which indicates when there is systematic violation of the Act and the acts on its application.

Art. 10 of the TFP indicates that within a 6-month term after the approval of the 10-year plan for development of the network, the electricity system operator should publish on its website the plan as well as the coordinated schedules for the accession of individual producers, and Art. 11 provides obligation for updating the published information for the acceded producers and the accession candidates.

In § 21 of the TFP amendments to the Spatial Planning Act are made, and with § 22 such are made in the Excise Duties and Tax Warehouses Act..



**Act for Amendment and Supplement to the Environment Protection Act (AASEPA)**

The Act for Amendment and Supplement to the Environment Protection Act was promulgated in the SG, issue 32 of April 24, 2012. The amendments regard the elaboration and acceleration of the procedure of issuance of environmental impact assessments. A lighter procedure for prevention of major industrial accidents is introduced.

There is a new Para 9 to Art. 62, according to which the exchange of information between the enterprise for management of environment protection activities and the income administrators is organized and carried out with an instruction by the Minister of Environment and Water. In the cases of resumption of ceased activities, which damage the environment, penalties could be imposed not only by the Minister, but by persons, authorized by him/her as well.

The amendments of Art. 82 regard the regulation of the environmental assessment and the environmental impact assessment. According to the new Para 6, the procedures for issuance of an environmental impact

действието върху околната среда могат да бъдат прекратени на всеки етап, когато се установи недопустимост на инвестиционното предложение, план или програма. Сроктът за решение на министъра на околната среда и водите или на директора на РИО-СВ за допускане на екологична оценка се намалява от два месеца на 30 дни. Изготвянето на оценката се възлага на възложителя по плана. Данните за процедурите по екологичната оценка се съдържат в публичния регистър, воден от Министъра на околната среда и водите и РИОСВ. Създава се нова ал. 6 на чл. 93, която указва на възложителя да уведоми своевременно компетентния орган за всяка промяна в обстоятелствата, при които е издадено решение за преценяване на необходимостта от оценка за въздействието върху околната среда. В чл. 94 се конкретизира компетентността на Министъра на околната среда и водите и директора на съответната РИОСВ за взимане на решения по оценките за въздействие върху околната среда. Достъп до съдържанието на оценките може да се получи от интернет страницата на съответния орган и по реда на Закона за достъп до обществена информация.

Измененията във връзка с предотвратяването на аварии влизат в сила от 01.01.2013 г. Важно изменение, въведено със ЗИДЗООС е, че разрешителният режим при предприятията с нисък рисков потенциал е заместен от по-лекия уведомителен режим.

Измененията и допълненията във връзка с условията и реда за издаване на комплексните разрешителни, както и контролът върху тях, влизат в сила от 07.01.2014 г.

Отчитането на редуцирани единици емисии на парникови газове, генерирани от одобрени дейности по проекти, се привежда в съответствие с Регламент (ЕО) 2216/2004.

Поемането на доброволни ангажименти от организациите също се привежда в съответствие със законодателството на ЕС.

Регистрацията на организации се извършва чрез наредба на Министъра на околната среда и водите, съгласно изискванията на Регламент (ЕО) 1221/2009. Контролът по изпълнението на Регламент (ЕО) 1221/2009 и Регламент (ЕО) 66/2010 се осъществява от директорите на РИОСВ.

assessment could be discontinued at any stage if inadmissibility of the investment proposal, project or programme is established. The time limit, in which the Minister of Environment and Water and the director of the Regional Inspectorate of Environment and Water (RIEW) must issue a decision on the admission of environmental assessment, is decreased from two months to 30 days. The preparation of the assessment is entrusted to the assigner of the project. The public register, managed by the Minister of Environment and Water and the RIEW contains the information about the procedures of environmental assessments. A new Para 6 to Art. 93 creates an obligation for the assigner to notify the competent authorities of any change in the circumstances, under which the decision on the determination of the need of environmental impact assessment has been issued. Art. 94 specifies the competence of the Minister of Environment and Water and the RIEW directors on taking decisions about the environmental impact assessments. Access to the contents of the assessments is provided on the web page of the respective authority and in accordance with the Access to Public Information Act.

The amendments, regarding the prevention of major incidents, shall enter into force on January 1, 2013. An important amendment, which is introduced with the AASEPA, is that the permit regime at the enterprises which have low risk potential is replaced by the lighter notification regime.

The amendments and supplements, regarding the terms and procedure of issuance of integrated permits, as well as the control thereon, enter into force on January 7, 2014.

The reporting of reduced units of greenhouse gas emissions, generated by the approved activities on projects, is set in compliance with Commission Regulation (EC) 2216/2004.

The assumption of voluntary commitments by the organizations is also set in compliance with the EU legislation.

The registration of organizations is executed with an ordinance, issued by the Minister of Environment and Water, according to the requirements of Regulation (EC) 1221/2009. The RIEW directors exert control on the implementation of Regulation (EC) 1221/2009 and Regulation (EC) 66/2010.



Създава се нов чл. 154а, уреждащ компетентността на съответната РИОСВ във връзка с разработването на планове за проверки на инсталациите, а така също и извършването на извънпланови проверки по подадени сигнали и жалби.

Нови разпоредби регламентират използването на екомаркировката на ЕС и логото на Схемата за управление по околна среда и одит (EMAS), както и санкциите за нарушенията на изискванията на горесцитираните регламенти на ЕС.

В Допълнителните разпоредби са дадени нови дефиниции и са изменени съществуващите на редица термини.

Програмите за отстраняване на нанесените щети върху околната среда, настъпили от минали действия или бездействия при приватизация се изпълняват най-късно до 31.12.2020 г., като след тази дата всички незапочнати или недовършени програми се прекратяват.

Правят се изменения в приложенията в Преходните и заключителни разпоредби.



### **Закон за изменение и допълнение на Закона за обществените поръчки**

В Държавен вестник, бр. 33 от 27.04.2012 г. бе обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за обществените поръчки (ЗОП).

В чл. 3 се създава нова ал. 2, с която се добавят нови обекти на обществени поръчки: доставка на военно оборудване, доставка на специално оборудване, строителство и услуги пряко свързани с доставката на военно оборудване или с доставката на специално оборудване, строителство и услуги за специфични военни цели или специално строителство и специални услуги.

Новата ал. 2 на чл. 9 предвижда, че кандидат или участник не може да бъде отстранен от процедура за възлагане на обществена поръчка на основание на неговия статут или правноорганизационната му форма, когато той има право да предоставя съответната услуга, доставка или да предоставя строителство в държавата членка, в която е установен.

The new Art. 154a regulates the competence of the respective RIEW with regard to the elaboration of projects on the examination of installations, as well as the execution of ad hoc examinations on the grounds of received signals and complaints.

There are new provisions, regarding the usage of the EU Ecolabel and the label of the Eco-Management and Audit Scheme (EMAS) and respectively the sanctions for the infringement of the requirements of the above mentioned EU regulations.

New definitions are introduced for a number of terms and existing ones are amended in the Supplementary provisions.

The projects for removal of damages caused to the environment as a result of past actions or inactions during the privatization process must be implemented no later than December 31, 2020. Every project, which has not been started or has not been completed by this date, shall be ceased.

There are amendments to the appendices in the Transitional and Final Provisions.



### **Act for Amendment and Supplement to the Public Procurement Act**

In the State Gazette, issue 33 from April 27, 2012, the Act for Amendment and Supplement to the Public Procurement Act was promulgated.

The new Para 2 to Art. 3 introduces new objects of public procurement: supply of military equipment, supply of sensitive equipment, services and construction works directly relating to the supply of military equipment or to the supply of sensitive equipment, services and works related to specific military aims or specific construction works and specific services.

According to the new Para 2 to Art. 9 a candidate or tenderer cannot be removed from a public procurement award procedure because of his/her status or legal organizational form when he/she has the right to provide this service, supply or construction works in the Member State he/she is established in.

В чл. 14, се въвеждат промени в националните прагове, над които задължително трябва да се прилагат процедурите по ЗОП. Те се повишават с около 15 процента. В ал. 2 се въвеждат нови прагове, когато обществените поръчки са с обект по чл. 3, ал. 2: за строителство – равни или по-високи от 4 000 000 лв.; за доставки, услуги и конкурс за проект – равни или по-високи от 400 000 лв.

Измененията и допълненията в чл. 16в създават нови облекчения относно правото на участие в процедури за възлагане на обществени поръчки на специализирани предприятия и кооперации на лица с увреждания.

С това допълнение се въвеждат изискванията на Директива 2009/81/ЕО, която урежда възлагането на обществени поръчки в отбраната и сигурността. Процедурата за възлагане на тези поръчки е уредена в новосъздадената част трета „а” на ЗОП (чл. 119а – 119о). Предвидено е тези поръчки да се възлагат чрез ограничена процедура и процедура на договаряне и обявление (чл. 119в, ал. 1). Открита процедура не е предвидена. Възлагане на поръчка чрез състезателен диалог и договаряне без обявление може да се прилага само при наличие на регламентирани основания.

С чл. 119д, 119е и 119ж се въвеждат нови изисквания относно отбраната и сигурността. Те уреждат опазването на класифицирана информация, сигурността на доставките и правилата за избор на подизпълнители. Чл. 119е, ал. 1 изисква от участниците да докажат възможностите си за износ, трансфер или транзит на стоките, които са предмет на поръчката, както и на допълнителен капацитет при криза.

По силата на новия чл. 119б, ал. 3 отговорността за законосъобразността на провежданите процедури носят централният орган и възложителят. Отговорността за сключване на рамково споразумение се носи от централния орган, а за отделните договори - от всеки възложител.



Art. 14 introduces amendments to the national thresholds, above which the procedures of the Public Procurement Act are compulsory. They are subject to a raise of around 15 percent. In Para 2 new thresholds are introduced for the public procurement objects under Art. 3, Para 2: for works – equal to or higher than BGN 4,000,000; for supplies, services and project competition – equal to or higher than BGN 400,000.

The amendments and supplements to Art. 16c create new incentives regarding the right of specialized enterprises and cooperatives of disabled people to participate in public procurement award procedures.

By virtue of this amendment the requirements of Directive 2009/81/EC are introduced, regulating the assignment of certain contracts in the fields of defence and security. The assignment procedure for these procurements is governed by the newly created Part Three “a” of the Public Procurement Act (Art 119a – 119o). It is stipulated that those procurements shall be assigned through a limited procedure and a contracting procedure with prior notification (Art. 119c, Para 1). An open procedure is not provided. A procurement may be assigned through a competitive dialogue and contracting without notice if there are statutory grounds.

New requirements regarding defence and security are established with Art. 119e, 119f and 119g. Those provisions govern the protection of classified information, the security of supplies and the rules for selection of subcontractors. Art. 119f, Para 1 requires the tenderers to prove their capacities to export, transfer and transit the goods subject to the procurement, as well as an additional capacity in the event of crisis.

By virtue of the new Art. 119b, Para 3 the responsibility for the compliance with the law of the conducted procedure is borne by the central body and the contracting authority. The central body is responsible for concluding the framework agreement, and each contracting authority for the different contracts.



**Наредба № РД-02-20-8 от 11.05.2012 г. за създаване и поддържане на публичен регистър на сдруженията на собствениците в сгради в режим на етажна собственост**

Наредба № 1 от 11.05.2012 г. за създаване и поддържане на публичен регистър на сдруженията на собствениците в сгради в режим на етажна собственост (наричана по-нататък Наредбата) е обнародвана в Държавен вестник брой 40 от 29.05.2012 г.

С тази наредба се определят редът за водене, достъпът и образецът на публичния регистър на сдруженията на собствениците в сгради в режим на етажна собственост. По силата на чл. 2, ал. 1, на вписване в регистъра подлежат всички сдружения на собственици, учредени по реда на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС). Чл. 2, ал. 2 предвижда, вписването на сдруженията да става в регистъра на съответната община по местонахождението на сградата.

Публичният регистър следва да бъде създаден от общинската администрация съгласно образца, даден в приложение № 1.

В този регистър, според чл. 2, ал. 3 от Наредбата, се вписват наименованието на сдружението, неговият адрес, срокът, за който е учредено, предметът на дейност, представените идеални части в сдружението, имената и адресът на членовете на управителния съвет (управителя) и начинът на представителство. Тази информация, както и настъпилите в нея промени се публикуват на електронната страница на общинската администрация.

Раздел II от Наредбата урежда реда за вписване. Председателят на управителния съвет (управителя) на сдружението на собствениците в 14-дневен срок от провеждането на учредителното събрание внася в съответната общинска администрация заявление за вписване. Според чл. 3 преди вписването, кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице проверява дали са спазени изискванията на ЗУЕС при учредяване на сдружението. След извършването на тази проверка кметът или оправомощеното от него лице вписва/разпорежда вписване на сдружението в регистъра. За извършеното вписване се издава удостоверение. Издава се и регистрационна карта на сдружението. Отказът за вписване подлежи на оспорване пред административния съд

**Ordinance No РД-02-20-8 of May 11, 2012 on the Creation and Maintenance of a Public Register of the Associations of Owners of Buildings Under a Condominium Ownership Regime**

Ordinance No РД-02-20-8 of May 11, 2012 on the Creation and Maintenance of a Public Register of the Associations of Owners of Buildings Under a Condominium Ownership Regime (hereinafter referred to as the Ordinance) was promulgated in the State Gazette, issue 40 of May 29, 2012.

This ordinance determines the procedure for keeping, the access and the sample of the Public Register of the associations of owners of buildings under a condominium ownership regime. According to Art. 2, Para 1, all associations of owners, established under the Condominium Ownership Management Act (COMA) are subject to registration in the Public Register. Under Art. 2, Para 2 the entering of the associations should be made in the register of the respective municipality where the building is situated.

The Public Register is to be created by the municipal administration according to the sample provided in Appendix No 1.

In this Register, according to Art. 2, Para 3 of the ordinance, the following information has to be entered: association name, address, the period it is established for, scope of activity, the undivided shares presented in the association, names and addresses of the Management Board members (or the Manager) and the type of representation. This information, as well as any further changes, should be published on the web site of the municipal administration.

Section II of the Ordinance governs the procedure for entry in the Register. The Chairperson of the Management Board (the Manager) of the association of owners, shall submit a registration application to the respective municipal administration within 14 days of the Constituent Assembly. Pursuant to Art. 3, before the entry, the mayor of the municipality or an official authorized by him/her, verifies the compliance of the association's establishment with the requirements of the COMA. Following this verification, the mayor or an authorized official enters/orders the entry of the association in the Register. A certificate of entry is issued, as well as a registration card for the association. The refusal of registration is subject to appeal before the administrative court with jurisdiction over the

по местонахождението на етажната собственост по реда на чл. 46 ЗУЕС.

Чл. 9 въвежда задължението Председателят на управителния съвет (управителят) на сдружението на собствениците, да уведомява общинската администрация за всяка промяна в обстоятелствата по чл. 2, ал. 3.

Съгласно чл. 11, общинските или районните администрации поддържат справка с данните на управителите или председателите на управителните съвети на сгради или отделни входи в режим на етажна собственост. Управителите или председателите на управителните съвети подават в едномесечен срок от избирането им уведомление. Кметът на общината или района ежегодно подава до министъра на регионалното развитие и благоустройството справка за подадените уведомления за етажната собственост по чл. 11 за предходната година (чл. 12, ал. 1).

Наредбата се издава на основание на ЗУЕС и с нея се отменя Наредба № 3 от 2009 г. за създаване и поддържане на публичен регистър на сградите в режим на етажна собственост.



**Наредба № РД-16-558 от 8 май 2012 г. за набирането и предоставянето на информацията чрез Националната информационна система за потенциала, производството и потреблението на енергия от възобновяеми източници в Република България**

В Държавен вестник, бр. 39 от 22.05.2012 г. бе обнародвана Наредба № РД-16-558 от 8 май 2012 г. за набирането и предоставянето на информацията чрез Националната информационна система за потенциала, производството и потреблението на енергия от възобновяеми източници в Република България. Наредбата влиза в сила от 22.05.2012 г. с изключение на чл. 7, ал. 1, т. 13 и чл. 10, които влизат в сила от 31.12.2012 г.

С тази Наредба се въвеждат разпоредбите на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО. Посочената Директи-

location of the condominium, following the procedure set forth in Art. 46 of COMA.

Art. 9 introduces the obligation of the Chairperson of the Management Board (the Manager) of the association, to inform the municipal administration of every change of the circumstances under Art. 2, Para 3.

According to Art. 11, the municipal or regional administrations keep a record with information about the managers or chairpersons of the management boards of buildings or separate entrances under a condominium ownership regime. The managers or chairpersons of the management boards have to file a notification, within one month after their election. The mayor of the municipality or the region has to provide the Minister of Regional Development and Public Works with an annual report about the filed notifications of condominium ownership under Art. 11 for the previous year (Art. 12, Para 1).

The Ordinance is issued pursuant to the COMA and revokes Ordinance No 3 of 2009 on the Creation and Maintenance of a Public Register of Buildings Under a Condominium Ownership Regime.



**Ordinance No РД-16-558 of May 8, 2012 on the Collection and Provision of Information through the National Information System for the Potential, Production and Consumption of Energy from Renewable Sources in the Republic of Bulgaria.**

In the State Gazette, issue 39 of May 22, 2012, Ordinance No РД-16-558 of May 8, 2012 on the Collection and Provision of Information through the National Information System for the Potential, Production and Consumption of Energy from Renewable Sources in the Republic of Bulgaria was promulgated. The Ordinance enters into force on May 22, 2012, except for Art. 7, Para 1, item 13 and Art. 10 which enter into force on December 31, 2012.

The Ordinance implements the regulations of Directive 2009/28/EC of the European Parliament and of the Council of April 23, 2009 on the promotion of the use of energy from renewable sources and amending and subsequently repealing Directives 2001/77/EC and 2003/30/EC. The stated Directive 2009/28/EC

ва 2009/28/ЕО установява обща рамка за насърчване на енергията от възобновяеми източници и задава задължителни национални цели за общия дял на енергия от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия, както и за дела на енергията от възобновяеми източници в транспорта.

Наредбата от 8 май 2012 г. отмени Наредба № 16-28 от 22.01.2008 г. за съдържанието, условията, реда и начина за предоставяне на информация за произведените, изкупените и продадени количества енергия от възобновяеми и алтернативни енергийни източници и произведените, изкупените и продадени количества биогорива (ДВ, бр. 11 от 2008 г.). Новата Наредба въведе и известни промени в обхвата на информацията за потенциала, производството и потреблението на енергия от възобновяеми източници и начините за нейното придобиване, съхраняване и обработване.

Съгласно Наредбата, събраната информация вече се предоставя на Агенцията за устойчиво енергийно развитие (АУЕР), а не на министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Въведено е и задължение информацията да се събира и предоставя само по електронен път – чрез Национална информационна система за потенциала, производството и потреблението на енергия от възобновяеми източници като по този начин се позволява обмен на данни с други органи на изпълнителната власт, които поддържат регистри или информационни системи.

Новата Наредба разширява кръга на задължените за предоставяне на информация лица, както и целите, за които АУЕР събира информацията.



**Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението**

В Държавен вестник, бр. 37 от 15.05.2012 г. е обнародвана Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. Наредбата е издадена съвместно от министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на правосъдието, на основание чл. 24, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация. „С наредбата се утвърждават редът за

establishes a common framework for the promotion of energy from renewable sources and sets mandatory national targets for the overall share of energy from renewable sources in the gross final consumption of energy and for the share of energy from renewable sources in transport.

The Ordinance of May 8, 2012 repeals Ordinance No 16-28 of January 22, 2008 on the Content, Conditions and Procedure of Providing Information of the Produced, Bought and Sold Quantities of Energy from Renewable and Alternative Sources and of the Produced, Bought and Sold Quantities of Biofuels (SG, issue 11 of 2008). The new Ordinance also initiates certain changes in the range of information on the potential, production and consumption of energy from renewable sources and the methods for its acquisition, storage and processing.

According to the Ordinance the collected information should be no longer submitted to the Minister of Economy, Energy and Tourism but to the Sustainable Energy Development Agency (SEDA). An obligation is introduced for the information to be collected and provided only electronically, through the National Information System for the Potential, Production and Consumption of Energy from Renewable Sources, thus allowing information exchange with other executive bodies, which maintain registers or information systems.

The new Ordinance also expands the circle of persons obliged to provide information, as well as the purposes for which SEDA collects information..



**Ordinance No РД-02-20-6/24.04.2012 on the Issuance of Certificates Based on the Population Register**

In the State Gazette, issue 37 of May 15, 2012 was promulgated Ordinance No РД-02-20-6/24.04.2012 on the Issuance of Certificates Based on the Population Register. The Ordinance is issued jointly by the Minister of Regional Development and Public Works and the Minister of Justice, on the grounds of Art. 24, Para 2 of Civil Registration Act. “The ordinance regulates the procedures for issuance of certificates based on the

издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, видовете удостоверения и техните образци.” (чл. 1 от наредбата).

Удостоверенията се издават от кметовете на общини, райони или на кметства, като те могат да делегират това си правомощие на определени служители на администрацията.

В зависимост от това, дали общината районът или кметството имат или не достъп до Национална база данни „Население”, удостоверения се издават на всички лица или на лицата с постоянен или настоящ адрес в съответното териториално деление.

Наредбата съдържа Образец на писмено искане, с което започва производството по издаване на удостоверение. Самите удостоверения също се издават по утвърдени образци, в които се попълва необходимата информация. „Удостоверения могат да се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници” (чл. 5, ал. 1 от наредбата). Ако тези лица са упълномощили в нотариална форма трето лице, на него също може да бъде издадено удостоверение (чл. 5, ал. 2).

Отказ за издаване на удостоверение от длъжностното лице може да се направи мотивирано, по реда на АПК, когато в регистъра на населението няма необходимата информация за издаване на исканото удостоверение.

В Глава втора от Наредбата са определени видовете удостоверения и реда за тяхното издаване. Уредени са следните удостоверения:

- Удостоверение за наследници;
- Удостоверение за семейно положение;
- Удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца;
- Удостоверение за съпруг/а, родствени връзки;
- Удостоверение за родените от майката деца;
- Удостоверение за правно ограничение;
- Удостоверение за идентичност на лице с различни имена;
- Удостоверение за вписване в регистъра на населението;
- Удостоверение за сключване на брак от български гражданин в чужбина;
- Удостоверение за снабдяване на чужд гражданин с документ за сключване на граждански брак в Република България;
- Удостоверение за постоянен адрес;
- Удостоверение за настоящ адрес;
- Удостоверение за промени на постоянен адрес;
- Удостоверение за промени на настоящ адрес;

population register, the types of certificates and their samples.”(Art. 1 of the Ordinance).

The certificates are issued by municipal mayors, regional mayors, or mayors of towns and villages, and they may delegate that power to certain administraton officials.

Depending on whether the municipality, or region, or town or village have access to the National Database „Population“, certificates are issued to all persons or only to the persons with permanent or current address in the respective territorial division.

The Ordinance contains a Sample of a written request for starting the certificate issuance procedure. The certificates themselves are also issued in compliance with approved samples in which the required information is filled in. ”The Certificates may be issued to the persons they refer to, to their legal representatives or to their heirs”. (Art. 5, Para 1 of the Ordinance). If these persons have authorized a third person in a notarized form, a certificate could be issued to him/her as well (Art. 5, Para 2).

Refusal by an official to issue a certificate can be made, if it is motivated and in accordance with the procedure of the Administrative Procedure Code, when the information, necessary for the issuance of the requested certificate is not available in the population registers.

In Chapter two of the Ordinance the kinds of certificates and the procedures for their issuance are defined. The certificates are regulated as follows:

- Certificate of heirs;
- Certificate of marital status;
- Certificate of marital status, spouse and children;
- Certificate of spouse, kinship ties;
- Certificate of a mother’s biological children;
- Certificate of legal limitations;
- Certificate of identity of a person with different names;
- Certificate of entry in the population register;
- Certificate of marriage of Bulgarian citizen abroad;
- Certificate of provision of a foreign citizen with a document for marriage in Republic of Bulgaria;
- Certificate of permanent address;
- Certificate of current address;
- Certificate of changes of permanent address;
- Certificate of changes of current address;



**Постановление № 100 от 29.05.2012 г. за определяне на размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута**

В Държавен вестник, бр. 42 от 05.06.2012 г. е обнародвано Постановление № 100 от 29.05.2012 г. на Министерски съвет за определяне на размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута. Постановлението се издава на основание чл. 86 от Закона за задълженията и договорите и отменя сега действащото Постановление № 72 от 08.04.1994 г. на Министерския съвет за определяне на законната лихва върху просрочени задължения в левове и валута. Новото Постановление влиза в сила от 01.07.2012 г.

С новото постановление се запазват някои основни принципи, характерни за сега действащата уредба. Постановлението дели задълженията на два вида – в български лева и в чуждестранна валута. Годишният размер на законната лихва за задължения в български лева продължава да бъде основният лихвен процент, определян от БНБ, плюс 10 пункта, а дневният размер е равен на 1/360 част от годишния размер.

За разлика от сега действащата уредба, която определя един лихвен процент за всички задължения в чуждестранна валута, Постановлението прави разграничение между задълженията в евро – чл. 1, ал. 1, т. 2, от задълженията в други валути – чл. 1, ал. 1, т. 3.

Друга съществена новост е начинът на изчисляване на дължимата законна лихва. В момента БНБ определя лихвен процент за всеки отделен месец, който се обявява в сайта на банката на първо число от месеца, за който се отнася лихвения процент.

С новата уредба от 01.07.2012 г. се изоставя този подход и се преминава към изчисляване на лихвата за съответното полугодие – първото е от първи януари до тридесети юни, а второто полугодие – от първи юли до тридесет и първи декември. Поради това и чл. 1, ал. 3 от Постановлението разпорежда, че лихвените проценти в сила от първи януари на текущата година са приложими за първото полугодие на съответната година, а лихвените проценти в сила от първи юли са приложими за второто полу-



**Decree No 100 of May 29, 2012 on Calculation of the Statutory Interest Rate on Overdue Liabilities in Bulgarian and Foreign Currency**

In the State Gazette, issue 42 of June 5, 2012 Decree No 100 of May 29, 2012 of the Council of Ministers on the Calculation of the Statutory Interest Rate on Overdue Liabilities in Bulgarian and Foreign Currency was promulgated. The Decree is issued on the grounds of Art. 86 of the Obligations and Contracts Act and repeals the Council of Ministers Decree No 72 of April 8, 1994 on the Calculation of the Statutory Interest Rate on Overdue Liabilities in Bulgarian and Foreign Currency. The new Decree enters into force as from July 1, 2012.

The new Decree preserves some of the basic principles specific to the existing regulation. The Decree divides the liabilities into two types – in Bulgarian lev (BGN) and in foreign currency. The annual statutory interest rate on overdue liabilities in BGN is still the base interest rate set by the Bulgarian National Bank plus 10 points, and the daily rate is equivalent to 1/360 part of the annual rate.

In contrast to the existing regulation which calculates one interest rate for all liabilities in foreign currency, the new Decree distinguishes between liabilities in euro – Art. 1, Para 1, item 2 – and in other currencies – Art. 1, Para 1, item 3.

Another important novelty is the method of calculating the due legal interest. At present, BNB sets the legal interest rate for each separate month, which is announced at the Bank's web page on the first day of the respective month.

The new regulation as of July 1, 2012 abandons this approach and sets a new method of calculation of the legal interest for the respective half-year – the first one being from January 1 up to June 30, and the second one – from July 1 up to December 31. It is on account of this that Art. 1, Para 3 of the Decree stipulates that the legal interests in force from January 1 of the current year are applicable to the first half of the respective year. The legal interests in force from July, 1 are applicable for the second half of the respective year.

годие на съответната календарна година.

Накратко казано, вместо сегашните дванадесет лихвени проценти, приложими за една година, след 01.07.2012 г. ще са налице само два лихвени процента.



### **Закон за публично-частното партньорство**

Законът за публично-частното партньорство бе обнародван (ЗПЧП) в ДВ, бр. 45 от 15.06.2012 г. и влиза в сила от 01.01.2013 г. с изключение на § 4, § 5, § 7, § 8, § 9, § 10 и § 13 от Преходните и заключителни разпоредби, които влизат в сила от 1 септември 2012 г.

Законът регламентира редът и условията за осъществяване на публично-частно партньорство, като цели развитие на висококачествени и достъпни услуги от обществен интерес, насърчаване на частните инвестиции в строителството и поддържането на обекти на техническа и социална инфраструктура, както и гаранции за защита на публичните активи.

В закона се дава дефиниция на понятието „публично-частно партньорство“ (ПЧП) като дългосрочно договорно сътрудничество между един или повече публични партньори, от една страна, и един или повече частни партньори, от друга страна, за извършването на дейност от обществен интерес при постигане на по-добра стойност на вложените публични средства и при разпределение на рисковете между партньорите. Разпоредбите на ЗПЧП се прилагат за неуредените от Закона за обществените поръчки (ЗОП) и по Закона за концесиите случаи.

ЗПЧП също дефинира и „дейност от обществен интерес“ като предоставяне или осигуряване на предоставяне на една или повече услуги от обществен интерес чрез финансиране, както и строителство, и/или управление, и/или поддръжка на определен тип обекти, изброени в закона. Дава се дефиниция и на понятието „услуга от обществен интерес“ – услуга в полза на обществото, предоставянето на която обикновено е задължение на публичния партньор.

ЗПЧП определя субектите, които могат да участват в ПЧП, като те биват публични (министри и ръководители на ведомства, кметове на общини, дър-

In brief, instead of the current twelve legal interests applicable for one year, as of July 1, 2012 there will be only two legal interests.



### **Public Private Partnership Act**

The Public Private Partnership Act (PPPA) was promulgated in the State Gazette, issue 45 of June 15, 2012 and enters into force on January 1, 2013, except for Sections 4, 5, 7, 8, 9, 10, 13 of the Transitional and Final Provisions, which enter into force on September 1, 2012.

The Act regulates the terms and conditions for implementing public-private partnership as it aims at developing high-quality and affordable services of public interest, promoting private investments in construction and maintenance of technical and social infrastructure sites as well as guaranteeing the protection of public assets.

In the Act the term “public-private partnership” (PPP) is defined as a long-term contract partnership between one or more public partners, on the one hand, and one or more private partners, on the other hand, for the implementation of an activity of public interest, achieving a better value of the invested public means and allocating risks between the partners. The provisions of the PPPA apply for the cases not regulated by the Public Procurement Act (PPA) and the Concession Act.

The PPPA also defines “an activity of public interest” as providing or ensuring the provision of one or more services of public interest through financing as well as construction, and/or management, and/or maintenance of certain types of sites listed in the Act. The term “service of public interest” is also given a definition – a service in favour of society, the provision of which is usually the responsibility of the public partner.

The PPPA determines the entities which can take part in the public-private partnership – they are public (ministers and heads of departments, municipal



жавни и общински публични организации) и частни (капиталово търговско дружество). Рисковете се разпределят между публичния и частния партньор. Обектът, с който се извършва дейността от обществен интерес – предмет на договора за ПЧП – задължително се застрахова и партньорите нямат право да извършват прехвърлителни сделки в полза на трети лица с обекта.

В закона се уреждат още процедурата за осъществяване на ПЧП, сключването и изпълнението на договора за ПЧП, както и дейностите по изменение и прекратяване на договора. При възникване на спорове относно договорите за ПЧП, компетентен е съответният граждански съд. Решенията по процедурите за избор на частен партньор се обжалват по реда на ЗОП.

Регулирана е и дейността по планиране, отчетност и публичност на ПЧП. Министерски съвет определя държавната политика по ПЧП чрез Национална програма и Оперативен план за програмния период 2014 – 2020 г., които трябва да се приемат до 30 юни 2013 г. Министърът на финансите е отговорен за воденето и поддържането на публичен регистър на ПЧП, до който следва да се осигури свободен достъп чрез интернет.



**Решение № 1368 от 31.05.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията**

---

Решение № 1368 от 31.05.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) е обнародвано в Държавен вестник, бр. 47 от 22.06.2012 г., в сила от 22.06.2012 г. С него КРС постанови нови Правила за осъществяване на електронни съобщения чрез радиосъоръжения, които ползват радиочестотен спектър, който не е необходимо да бъде индивидуално определен. Този акт отмени досега действащите Правила за осъществяване на електронни съобщения за собствени нужди чрез радиосъоръжения, които ползват радиочестотен спектър, който не е необходимо да бъде индивидуално определен, които бяха приети с Решение на КРС № 1188 от 14.09.2007 г.

С новото решение се реализират значителни промени в следните три основни насоки:

mayors, state and municipal public organizations) and private (capital commercial companies). The risks are allocated between the public and the private partner. The site which operates in public interest – subject of the PPP contract – must be insured and the partners cannot transfer it in favour of third parties.

The Act also regulates the procedure of implementation of PPP, the conclusion and performance of the contract as well as the acts of amending and terminating the contract. Where disputes arise concerning the PPP contracts, the relevant civil court is considered competent. Decisions in the procedures of selecting a private partner may be appealed under the terms of the PPA.

The activities on the planning, accounting and publicity of the PPP are also regulated in the PPPA. The Council of Ministers sets the state policy on PPP through a National Programme and an Operational Plan for the Programming Period 2014-2020, which shall be adopted by June 30, 2013. The Minister of Finance is responsible for keeping and maintaining a public register of PPP, to which free access via the Internet should be provided.



**Decision No 1368 from May 31, 2012 of the Communications Regulation Commission**

---

Decision No 1368 from May 31, 2012 of the Communications Regulation Commission (CRC) was promulgated in the State Gazette, issue 47 of June 22, 2012, in force as from June 22, 2012. With it the CRC stipulated new Rules for carrying out of electronic communications via radio equipment using a radio frequency spectrum which does not need to be individually assigned. This act repealed the previously existing Rules for carrying out of electronic communications for private needs via radio equipment using a radio frequency spectrum which does not need to be individually assigned, which were accepted with Decision of the CRC No 1188 from September 14, 2007.

The new Decision makes significant changes in following three main directions:

1. Електронните съобщения се разделят на два режима: електронни съобщения за собствени нужди (чл. 2, ал. 1) и обществени електронни съобщения (чл. 2, ал. 2). Електронните съобщения за собствени нужди се осъществяват свободно. Осъществяването на обществени електронни съобщения става в условията на уведомителен режим – само след подаване на уведомление до КРС.

2. Допълнителни изисквания, свързани с опазването живота и здравето на хората. За разлика от предходните правила, в новите на безопасността е посветен самостоятелен Раздел II, озаглавен Изисквания, свързани с опазване на живота и здравето на хората, опазване на околната среда и несъздаване на смущения при ползване на радиочестотния спектър. Ал. 2 на чл. 7 предписва предприемането „... на мерки за намаляване до минимум на риска за населението от вредни електромагнитни полета и излъчвания, като електронните съобщителни устройства се разполагат на места, където населението ще бъде най-малко изложено на вредни излъчвания.”

3. Особености при някои случаи на осъществяване на съобщения. Електронни съобщения чрез радиосъоръжения от електронни съобщителни мрежи за предоставяне на МСА услуги на борда на въздухоплавателни средства и за предоставяне на МСV услуги на борда на плавателни съдове, както и електронни съобщения чрез земни станции на борда на въздухоплавателни средства (AES) и на борда на плавателни съдове (ESV) се осъществяват:

- след предварително разрешение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице за монтиране и експлоатация на необходимите съоръжения на борда на транспортното средство – когато то е регистрирано под юрисдикцията на Република България.
- без предварително разрешение - за останалите въздухоплавателни средства и плавателни съдове на територията на Република България. В тези случаи са предвидени особени правила.



1. Electronic communications are divided into two regimes: electronic communications for private needs (Art. 2, Para 1) and public electronic communications (Art. 2, Para 2). Electronic communications for private needs are carried out without restrictions. The carrying out of public electronic communications is under a notification regime – only after filing a notification with the CRC.

2. Additional requirements, related to the protection of people’s life and health. Unlike the previous rules, the new rules contain a separate Section II dedicated to the protection of people’s life and health, protection of the environment and not generating interference while using the radio frequency spectrum. Para 2 of Art. 7 prescribes taking of „...measures to reduce to a minimum the risk of the harmful electromagnetic fields and radiation for the population by deploying the electronic communication devices on places, where the population will be exposed to the least extent to harmful emissions.”

3. Specificity in some cases of carrying out of communications. Electronic communications through radio equipment of electronic communication networks for providing of MCA services onboard of aircrafts and for providing MCV services onboard of vessels, as well as electronic communications through land stations onboard of aircrafts (AES) and onboard of vessels (ESV) are carried out:

- after prior permission from the Minister of Transport, Information Technologies and Communications or an official authorized by him/her for installation and exploitation of the necessary devices onboard of a vehicle – when this vehicle is registered under the jurisdiction of Republic of Bulgaria.
- without prior permission – for all other aircrafts and vessels on the territory of the Republic of Bulgaria. Special rules have been provided in these cases.



**Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс**

В Държавен вестник, брой 49 от 29.06.2012 г. бе обнародван Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предвидени са допълнения във връзка с таксата за опис.

В чл. 73 се създава нова алинея 4, свързана с пропорционалната такса по изпълнителни дела – процентът се намалява с увеличаване на интереса, но таксата не може да надвишава максималния размер, определен в тарифата. Предвижда се пропорционалната такса за опис да се начислява върху по-малката сума от цената на описаната вещ и от паричното вземане. Според новата алинея, сборът на всички пропорционални такси за сметка на длъжника или вискателя в едно изпълнително производство, не може да надхвърля една десета от задължението, освен когато техният минимален размер, определен в тарифата, надвишава този размер.

Нова алинея се създава и в чл. 79, която гласи, че не се събира такса за извършване на опис на имущество в срока за доброволно изпълнение.

С новият чл. 450а „Електронен заповед върху вземане по сметка в банка”, законодателят дава възможност заповед върху вземане на длъжника по сметка в банка да бъде наложен от съдебния изпълнител чрез заповедно съобщение в електронна форма, подписано с електронен подпис и изпратено по електронен път чрез „Единна среда за обмен на електронни заповеди”. За тази цел банките и съдебните изпълнители се включват в „Единна среда за обмен на електронни заповеди”, като включването и изключването се правят с едностранно изявление до министъра на правосъдието. Изявления във връзка с налагането, изпълнението и вдигането на заповедта се представят и поддържат в единната среда.

Изменения има и в ал. 2 на чл. 455 „Постъпления по изпълнението”. Изплащането на длъжимите на вискателя и на присъединените кредитори суми, става в 7-дневен срок от влизането в сила на разпределението на събраните суми или от изтичането на срока по ДОПК. Изплащането става въз основа на платежни нареждания на съдебния изпълнител.

**Act for Amendment and Supplement to the Civil Procedure Code**

In the State Gazette, issue 49 from June 29, 2012, the Act for Amendment and Supplement to the Civil Procedure Code (CPC) was promulgated.

Some supplements have been made, regarding the fees for inventory.

A new Para 4 in Art. 73, is created concerning the proportional fee for enforcement proceedings – the percent decreases with the increase of the interest, but the fee cannot exceed the maximum amount, determined by the tariff. It is provided that the proportional fee for inventory should be charged upon the lower amount between the price of the inventory object and the monetary claim. According to the new paragraph, the sum of all proportional fees at the expense of the debtor or the claimant in one enforcement proceeding cannot exceed one tenth of the obligation, except where their minimum amount, specified in the tariff, exceeds this limit.

In Art. 79 a new paragraph is created as well. It states that no fee should be collected when an inventory is made within the terms of voluntary execution.

With the new Art. 450a, called “Electronic attachment of a claim in bank account” the legislator grants the opportunity an attachment of a claim from the debtor’s bank account to be enforced by the enforcement officer with electronic message. The message should be signed with electronic signature and sent electronically via “Unified medium for exchange of electronic attachments”. To this end banks and enforcement officers are included in the Unified system. Inclusions and exclusions are made with a one-sided statement to the Minister of Justice. Statements, related to imposition, execution and lifting of the attachment, are also submitted to be kept in the Unified medium.

Some amendments are made in Para 2 of Art. 455 “Enforcement proceeds”. Payment of the amounts, owed to the claimant and the joint creditors, is made within a term of 7 days as of the entry into force of the distribution of the collected amounts or with the expiration of the term under the Tax-Insurance Procedure Code. The payment is made on the basis of payment orders of the private enforcement officer.

В чл. 487 ал. 2 се предвижда обявлението за продан да се публикува на интернет страницата на окръжния съд по местоизпълнението.

Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ГПК гласят, че измененията и допълненията, които този закон въвежда в Тарифата за държавните такси, събирани по ГПК и в Тарифата за таксите и разноските по Закона за частните съдебни изпълнители, се приемат от Министерския съвет в срок от един месец от влизането на закона в сила. Пропорционалните такси, внесени авансово преди влизането на закона в сила, не се преизчисляват.

По Закона за частните съдебни изпълнители, минималният срок за лишаване от правоспособност по чл. 68, ал. 1, т. 4 се променя от три месеца на една година. Дисциплинарната отговорност се погасява не по-късно от три (преди изменението две) години от извършване на нарушението.

Art. 487, Para 2 provides that the announcement for sale has to be published on the web page of the competent District Court.

The Transitional and Final Provisions to the Act for Amendment and Supplement to the Civil Procedure Code state that all the amendments and supplements made with this Act to the Tariff of the State Fees, collected under the Civil Procedure Code and the Tariff of the Fees and Costs under the Private Enforcement Officers Act are to be adopted by the Council of Ministers within a month from the enactment of this Act. Proportional fees, paid in before the enactment of the Act, are not to be restated.

There are some amendments in the Private Enforcement Officers Act, regarding Art. 68, Para 1, item 4, where the minimum term for deprivation of legal capacity is changed to one year, instead of three months. Disciplinary responsibility is acquitted no later than three years (two before the amendment) after the violation has been made.

**Решение № 2487 от 27.02.2012 г. на Върховния административен съд**

---

В Държавен вестник, бр. 29 от 10.04.2012 г. бе обнародвано Решение № 2847 от 27.02.2012 г. на Върховния административен съд (ВАС).

С цитираното решение ВАС отменя частично чл. 2, ал. 4, т. 4 от Наредба № Н-19 от 02.12.2008 г. за условията и реда за освобождаване от винетни такси при ползване на републиканските пътища (Наредба № Н-19), която предвижда към молба-декларацията да се представя лична карта или личен паспорт на заявителя, когато молбата се подава чрез пълномощник.

В мотивите на решението си ВАС съобрази обстоятелството, че изискването на чл. 2, ал. 4, т. 4 от Наредба № Н-19 едновременно с личния документ на упълномощеното лице да се представя и личният документ на упълномощителя противоречи на разпоредбата на чл. 11 от Закона за българските лични документи, който предвижда, че никой няма право да дава или приема в залог, както и да използва или преотстъпва български личен документ на друго лице.

Решението на ВАС е важно с това, че представлява опит за преодоляване на незаконосъобразната практика на част от българската администрация да изисква представянето на оригинален личен документ на упълномощителя при извършването на правни действия от неговия пълномощник.

**Тълкувателно решение № 1 от 11.05.2012 г. на Върховния касационен съд**

---

Общото събрание на Търговската колегия на Върховния касационен съд (ОСТК на ВКС) прие тълкувателно решение по следните въпроси:

„(1) Следва ли да се приеме за загубило сила приетото в т. 1 от Тълкувателно решение (ТР) № 1/15.06.2009 г. на ОСТК на ВКС, че „Осъщественият без съгласието на притежателя на марката внос на оригинални стоки, знакът на марката върху които е поставен със съгласието на притежателя й, не представлява нарушение на правото на регистрирана марка по смисъла на чл. 73, ал. 1 във връзка с чл.

**Decision No 2487 from 27.02.2012 by the Supreme Administrative Court**

---

In the State Gazette, issue 29 of April 10, 2012 a Decision No 2847 from 27.02.2012 by the Supreme Administrative Court (SAC) was promulgated.

With the specified decision SAC partially repealed Art. 2, Para 4, item 4 of Regulation No H-19 of 02.12.2008 on the procedures for exemption of vignette charges on the use of national roads (Regulation No H-19) which provides that an identity card or passport of the applicant should be presented together with the application in case it is filed by a proxy.

In the motives of the decision SAC took into consideration the fact that the requirement of Art. 2, Para 4, item 4 of Regulation No H-9 pursuant to which an identity document of the authorizer should be presented together with the identity document of the authorized person contradicts the provision of Art. 11 of the Bulgarian Identity Documents Act, which provides that no one has the right to give or accept as a security, as well as to use another's Bulgarian identity document or assign one to another person.

The importance of the SAC decision is in its being an attempt to overcome the unlawful practice of some of the Bulgarian authorities to require submission of original identity document of the authorizer when legal actions are carried out by his/her proxy.

**Interpretative Decision No 1 from May 11, 2012 by the Supreme Court of Cassation**

---

The General Assembly of the Commercial College of the Supreme Court of Cassation (GACC of the SCC) adopted an interpretative decision regarding the following issues:

“(1) Should the resolution adopted in item 1 of Interpretative Decision (ID) No 1 from June 15, 2009 by the GACC of SCC stating that “The import of original goods, affixed with the trademark and with the consent of the trademark holder, when the import is carried out without the consent of the trademark holder, does not fall within the definition of infringement of the right of the registered trademark within the meaning of Art.

13, ал. 2, т. 3 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО)”?; и

(2) Кога настъпва изчерпване правото на марка по смисъла на чл. 15, ал. 1 ЗМГО в редакцията до изм. с ДВ, бр. 73/2006 г. – с пускане на пазара от притежателя лично или с негово съгласие на стоки от рода/вида, за които марката е регистрирана, или с пускане на всяка индивидуално определена партида/ екземпляр от стоката?”

При отговора на първия от поставените въпроси ОСТК на ВКС съобрази следното:

Искането за издаване на тълкувателно решение е основано на нормата на чл. 633 от Гражданския процесуален кодекс и е мотивирано с Определение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 28.10.2010 г. по дело С-449/09 относно тълкуването на чл. 5 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21.12.1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите – членки относно марките. ОСТК на ВКС намира, че не е налице несъответствие между тълкуването на СЕС и приетото разрешение в т. 1 на ТР №1/15.06.2009 г. С ТР № 1/15.06.2009 г. е постановено, че вносът на оригинални стоки не представлява нарушение, но само по смисъла на чл. 73 от ЗМГО. Въпросът, че вносът на оригинални стоки, по отношение на които не са изчерпани правата върху марка, представлява нарушение на правото върху марка, не е останал извън вниманието на ВКС. По същия са изложени съображения в т. 5 и т. 6 на мотивите на ТР № 1/15.06.2009 г., но отговорът не е намерил отражение в диспозитива, тъй като не бил предмет на искането за издаване на тълкувателно решение. Независимо от това, ВКС е определил нарушението като накърняване на правомощието за разпореждане с марката, в случаите, когато е осъществен внос на оригинални стоки без да е изчерпано правото на маркопритежателя, т.е. по чл. 13, ал. 1 от ЗМГО и във връзка с чл. 15, ал. 1 ЗМГО.

По тези съображения не е налице пълно съвпадение в предметния обхват на тълкуването на СЕС на чл. 5 от Директива 89/104/ЕИО и на чл. 73 и чл. 13 от ЗМГО на ВКС в ТР № 1/15.06.2009 г. По-широкият предметен обхват на тълкувателната дейност на СЕС е съобразен от ВКС, поради което няма ос-

73, Para 1 in connection with Art. 13, Para 2, item 3 of the Marks and Geographical Indications Act (MGIA)” be considered lapsed?; and

(2) When does the exhaustion of the rights conferred by a mark within the meaning of Art. 15, Para 1 of the MGIA, in its version prior to the amendment made with SG, issue 73/2006 come: when goods of the kind/line that the trade mark has been registered for are released on the market by the trademark holder or with his/her consent or when each individually specified consignment/copy of the goods is released on the market?”

With regard to the first of these issues the GACC of the SCC took into consideration the following:

The requisition for issuance of an interpretative decision is based on the provision of Art. 633 of the Civil Procedure Code and is motivated by an order of the Court of Justice (CJ) of October 28, 2010 on case C-449/09 on the interpretation of Art. 5 of First Council Directive 89/104/EEC of 21 December 1988 to approximate the laws of the Member States relating to trade marks. GACC of the SCC finds that there is no discrepancy between the interpretation of the CJ and the adopted resolution in item 1 of ID No 1/15.06.2009. ID No 1/15.06.2009 states that the import of original goods does not constitute an infringement, but only pursuant to Art. 73 of the MGIA. The question whether the import of original goods for which the rights conferred by a trademark are not exhausted constitutes an infringement of the trademark right has not remained outside the focus of the SCC. That question has been considered in item 5 and item 6 of the motives of ID No 1/15.06.2009 but the resolution has not been included in the disposition because it has not been a subject to the requisition for issuance of an interpretative decision. Nevertheless, the SCC has defined the offence as an infringement of the power to dispose with trademark right when an import of original goods is carried out without the proprietor's rights conferred by a mark being exhausted, i.e. in the rights under Art. 13, Para 1 of the MGIA in connection with Art. 15, Para 1 of the MGIA.

With a view to the above-mentioned, there is no full identity in the subject matter of the interpretation of Art. 5 of Directive 89/104/EEC made by the CJ and the interpretation of Art. 73 and Art. 13 of the MGIA made by the SCC in ID No 1/15.06.2009. The wider subject matter of the interpretative activity of the CJ is

нование да се приеме за загубило сила приетото в т. 1 от ТР № 1/15.06.2009 г. на ОСТК на ВКС.

При отговора на втория от поставените въпроси ОСТК на ВКС постанови следното:

Изчерпване правото върху марка по смисъла на чл. 15, ал. 1 ЗМГО в редакцията до изм. с ДВ, бр. 73/2006 г., настъпва с пускане на пазара от притежателя лично или с негово съгласие на всяка индивидуално определена партида/екземпляр от стоката.

Решението е подписано с особено мнение от част от съдиите.



### **Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г. на Върховния касационен съд**

Общото събрание на Гражданска колегия и Търговска колегия на Върховния касационен съд (ОСГКТК на ВКС) прие тълкувателно решение по следния въпрос:

„Какво е съдържанието на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. ”в” от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) и кои са неговите основни и задължителни характеристики?“ При отговора на поставения въпрос ОСГКТК на ВКС съобрази следното:

Понастоящем няма легална дефиниция на понятието „периодично плащане“. Неговото съдържание поражда спор в правната доктрина и има противоречива съдебна практика по приложението на тригодишната погасителна давност за вземанията, посочени в разпоредбата на чл. 111, б. ”в” от ЗЗД като „други периодични плащания“, относно договорните правоотношения на потребителите с топлофикационните, електроснабдителните и водоснабдителните дружества и мобилните оператори. Целта на определяне на специален, по-кратък давностен срок за тези вземания е да бъде защитен длъжникът относно онези негови плащания, които са предварително известни на страните по правоотношението. След като разпоредбата на чл. 111, б. ”в” от ЗЗД се отнася за изключение, то тя не следва да се тълкува разширително. Тя трябва да се прила-

considered by the SCC, therefore there is no reason for the adopted in item 1 of the ID No 1/15.06.2009 by GACC of the SCC to be considered lapsed.

With regard to the second issue the GACC of the SCC adopted the following:

Exhaustion of the rights conferred by a mark within the meaning of Art. 15, Para 1 of the MGIA, in its version prior to the amendment made with the SG, issue 73/2006, comes when each individually specified consignment/copy of the goods is released on the market by the trademark holder or with his/her consent.

The Decision has been signed with dissenting opinion by some of the judges.



### **Interpretative Decision No 3 from May 18, 2012 by the Supreme Court of Cassation**

The General Assembly of the Civil College and the Commercial College of the Supreme Cassation Court (GACCCC of the SCC) adopted an interpretative decision regarding the following issue:

“What is the substance of the term ‘periodic payments’ within the meaning of Art. 111, letter ‘c’ of the Obligations and Contracts Act (OCA) and what are its main and mandatory characteristics?” With regard to this issue, the GACCCC of SCC took into consideration the following:

There is currently no legal definition of the term ‘periodic payment’. Its substance raises debate in the legal doctrine and there is controversial case law on the implementation of the three-year extinctive prescription for liabilities referred to as ‘other periodic payments’ in the provision of Art. 111, letter “c” of the OCA, regarding the contractual relations between customers, on the one hand, and heating, electricity and water suppliers, and mobile operators, on the other hand. The purpose of setting a special shorter prescriptive period for those liabilities is for debtors to be protected with regard to those payments, which the parties to the relation are aware of in advance. As the provision of Art. 111, letter “c” of the OCA refers to an exception, it should not be interpreted in the wide sense. It should be implemented only in the event of such periodic payments that are similar to rents and interest.

га само за такива периодични плащания, които са подобни на наемите и лихвите.

„Периодично” е това плащане, което не е еднократно и не се изчерпва с едно единствено предаване на пари или заместими вещи. Отличителната разлика на периодичните плащания е предварително определеният и известен на страните момент, в който повтарящото се задължение за плащане трябва да бъде изпълнено. Повтарящите се задължения за плащане обаче са периодични само тогава, когато падежът е предварително определен, а не и в случаите когато те случайно са се оказали изискуеми през определени периоди. Вземанията на топлофикационни, електроснабдителни и водоснабдителни дружества, както и на доставчици на комуникационни услуги, също съдържат изброените признаци на понятието, поради което са периодични плащания по смисъла на чл.111, б.”в” от ЗЗД и за тях се прилага тригодишна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от тези дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер.

С оглед гореизложеното ОСГК”ТК на ВКС постанови следното:

Понятието „периодични плащания” по смисъла на чл.111, б.”в” от ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви.



#### **Решение № 7 на Конституционния съд на Република България по Конституционно дело № 2 от 2012 г.**

В Държавен вестник, брой 49 от 29.06.2012 г. беше обнародвано Решение № 7 от 2012 г. на Конституционния съд. Съдът беше сезиран от 55 народни представители с искане за обявяване на проти-

‘Periodic’ is a payment that is not a single one and is not limited to a single transfer of money or substitutable items. The distinctive feature of periodic payments is the predetermined moment that the parties are aware of and when the recurring obligation for payment should be fulfilled. However, recurring obligations for payment are periodic only if the date of payment is predetermined, and not in the cases where they accidentally have become executable during certain periods. Liabilities to heating, electricity and water supply companies, as well as to communication service providers also contain the specified features of the term, therefore, they are periodic payments within the meaning of Ar. 111, letter “c” of the OCA and the three-year extinctive prescription applies to them. The obligations of consumers of goods and services provided by those companies are fulfilment of recurring money obligations originating from a contract, whose date of payment occurs at predetermined time periods, and their amount is initially identifiable, regardless of whether the separate payments are at the same or different amount.

With a view to the above-mentioned the GACCCC of the SCC adopted the following:

The term ‘periodic payments’ in the meaning of Art. 111, letter “c” of the OCA is characterized by execution of recurring obligations for transfer of money or other substitutable items, the date of payment for which occurs at predetermined time periods, and the amounts of the payments are initially identified or identifiable, regardless of whether the time periods are the same and whether the payments are equal.



#### **Decision No 7 of the Constitutional Court of the Republic of Bulgaria on Constitutional Case No 2 from 2012**

Decision No 7 from 2012 of the Constitutional Court was promulgated in the State Gazette, issue 49 dated June 29, 2012. The Court was approached by 55 members of the Parliament with the request to declare



воконституционност на няколко разпоредби от действащия Кодекс на труда (КТ), измежду които и новосъздаденият чл. 414а, който въвежда административна отговорност за работника или служителя, когато предоставя работната си сила без трудов договор – наказание глоба в трикратен размер на личните осигурителни вноски за социално и здравно осигуряване.

Според вносителя, оспореният текст нарушава принципа на правовата държава, защото гражданите се санкционират, без да имат вина, тъй като работникът или служителят е по-слабата страна в трудовото правоотношение, вместо държавата чрез своите контролни органи да гарантира спазване на трудовото законодателство и да създаде условия за реализация на правото им на труд.

Съдът реши, че чл. 414а от КТ е противоконституционен като противоречащ на чл. 16 от Конституцията, съгласно който законът защитава и гарантира труда, както и на чл. 48, ал. 1 от Конституцията, който пък посочва, че гражданите имат право на труд, а държавата се грижи за създаването на условия за осъществяването на това право. Основният мотив за това е свързан с разбирането на съда, че предоставянето на работна сила, без да бъде сключен трудов договор, е поведение, което ползва единствено работодателя, доколкото по този начин той си „спестява” плащането на осигурителни вноски за държавното обществено и здравното осигуряване, обезщетения по трудовите отношения, осигуряването на платен годишен отпуск и др., и освен това получава възможност да прекратява трудовите отношения с наетите по този начин работници и служители, без да се съобразява със закона. От друга страна според съда не може да се твърди, че работникът или служителят, който предоставя работна сила, без да е сключен трудов договор, е мотивиран в общоприетия смисъл от собствената си изгода, за да постъпи по този начин. Тъкмо обратното, той е в положение на правна несигурност, не може да претендира за възнаграждение, времето, през което полага труд, не му се зачита за трудов и осигурителен стаж, и др.

the unconstitutionality of several provisions of the effective Labour Code (LC). Among them is the new Art. 414a, which stipulates administrative liability for employees or workers when providing their labour without an employment contract – a fine equal to the triple amount of their personal contributions for social and health insurance.

According to the petitioner, the challenged text violates the principle of the state of law, because citizens are sanctioned without having any fault since the employee is the weaker party in an employment relationship, rather than the state, which through its supervisory authorities has to ensure compliance with the labor legislation and to create conditions for the realization of citizens' right to work.

The Court ruled that Art. 414a of the LC is unconstitutional and it is in conflict with Art. 16 of the Constitution of the Republic of Bulgaria, under which the law protects and guarantees labor, and with Art. 48, Para 1 of the Constitution, which provides that citizens have the right to work, and the State shall take care of creating the conditions for the realization of this right. The main motive of the Court is related to the fact that the provision of labor, without the conclusion of an employment contract is a behavior that benefits only the employer, as far as he/she „saves“ on the payment of contributions for state social and health insurance, compensations under labor relations, the provision of paid annual leave, etc., and has the opportunity to terminate the employment relationship with such employees and workers without complying with the law. On the other hand, according to the Court it cannot be argued that an employee who performs work without having signed an employment contract is in the usual sense motivated to do so by their own profit. On the contrary, they are in a situation of legal uncertainty and cannot claim remuneration, the time of their employment is not considered as length of service, etc.

## Специфични изисквания и ограничения, които срещат консорциумите при участие в процедури за възлагане на обществени поръчки

Агв. Методи Байкушев  
Димитров, Петров и Ко.

От стр. 1

Съгласно чл. 9 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) участник в процедура за обществена поръчка може да бъде всяко българско или чуждестранно физическо или юридическо лице, както и техни обединения. По правило, обединението от юридически или физически лица често става под формата на договор за дружество (консорциум) съгласно чл. 357 от българския Закон за задълженията и договорите. Договорът за дружество не води до учредяването на отделно юридическо лице, но въпреки това обединението се счита за участник в процедура за възлагане на обществена поръчка. Също така, в случай че консорциумът спечели обществената поръчка, той става изпълнител. За консорциумът като участник липсата на правоспособност като самостоятелно юридическо лице понякога поражда неясноти по отношение на документите, които трябва да се подадат с оглед доказване на техническите възможности и финансовото състояние на консорциума като участник, както и въпроси относно това как възложителите да гарантират, че консорциумът ще изпълни договора за обществена поръчка.

Съгласно българското законодателство в областта на обществените поръчки, участникът трябва напълно да покрие всички изисквания, предвидени в тръжната документация, включително изискванията за икономическо и финансово състояние, както и за технически възможности и квалификация. Единствената възможност даден участник в търга да използва референции за икономическо състояние и технически възможности и/или квалификация на други лица (юридически или физически) е чрез формиране на консорциум. В такъв случай същинският участник в процедурата е консорциумът в качеството си на обединение от физически

## Specific requirements and limitations that consortiums confront when participating as tenderers in public procurement procedures

Metodi Baykushev, Partner  
Dimitrov, Petrov & Co.

From page 1

According to Art. 9 of the Public Procurement Act (PPA), a participant in a public procurement procedure could be a Bulgarian or a foreign legal or natural person or a group of such persons. As a rule, the group of legal or natural persons often takes the form of a consortium agreement as per Art. 357 of the Bulgarian Contracts and Obligations Act. The consortium agreement does not lead to the incorporation of a separate legal entity; nevertheless the group is deemed a tenderer in a public procurement procedure. Furthermore, in case the consortium is awarded the public procurement, it becomes a contractor. For the consortium as a participant the lack of legal capacity as a separate entity sometimes brings about issues regarding the documents which need to be submitted for proving the technical ability and financial standing of the consortium as a participant, as well as issues for the contracting authorities as to how to guarantee that the consortium will perform the public procurement contract.

According to the Bulgarian procurement legislation, the tenderer shall entirely cover all requirements envisaged in the tender documents file, including the requirements for economic and financial standing and for technical and professional ability. The only possibility for a tenderer to use the economic and/or technical qualification references of other persons (legal or natural) is by forming a consortium. In such case the actual tenderer in the procedure will be the consortium as a group of natural or legal persons. Thus, the members of the consortium altogether (and not each of them) should collectively cover the requirements introduced in the tender procedure.

или юридически лица. По този начин членовете на консорциума като цяло (а не всеки поотделно) трябва заедно да покриват изискванията, определени в тръжната процедура. Дори ако дружествата, чиито технически и финансови препоръки ще се използват за тръжната оферта, са от една и съща корпоративна група, отделно дружество от корпоративната група не може да използва препоръките на останалите дружества, освен ако не образува консорциум с тези дружества.

Отделно от изложеното по-горе, участник в търга може да използва оборудване и възможности на трети лица. В тази връзка ЗОП предвижда две възможности. Първата е предвидена в чл. 51а от ЗОП, според който кандидат или участник може да използва ресурсите на други физически или юридически лица, при условие че докаже, че ще има на свое разположение ресурсите, необходими за изпълнение на поръчката. В този случай ресурсите на трети страни се оценяват единствено като средство за изпълнение на договора за обществена поръчка. Поради това такива ресурси на трети страни не могат да се използват като препоръки за доказване на финансовото състояние и техническите възможности на участника, освен ако не е образуван консорциум с тези страни.

Другата възможност даден участник да използва оборудването или капацитета на трети лица е като ги ангажира като подизпълнители. И в този случай обаче участникът трябва да покрие напълно всички изискванията на тръжната документация. В тази връзка, Върховният административен съд и Комисията за защита на конкуренцията в своята практика поддържат становището, че не е допустимо участник, който подава тръжна оферта само от свое име, да се позовава на препоръките и изпълнените договори на своите подизпълнители. В съответствие с чл. 56, ал. 1 и 2 от ЗОП, както участникът, така и неговият подизпълнител трябва да се съобразят с изискванията за икономическо и финансово състояние и за технически и професионални възможности. Подизпълнителите трябва да се съобразят с изискванията, отнасящи се за участника, само до степеня, необходима за типа и дела (в проценти) на тяхното участие. Следователно, ако дадено дружество или физическо лице не може да представи всички изискуеми препоръки за технически възможности и/или финансово състояние, единственият начин да подаде оферта е да образува консорциум с друго дружество или физическо лице, но

Even if the companies whose technical and financial references are to be used for the tender offer belong to the same corporate group, a single company from the corporate group cannot use the references of the other companies, unless it forms a consortium with these companies.

Apart from the above, a tenderer may rely on equipment or capacities of other persons. In this regard, the PPA provides for two options. The first one is set forth in Art. 51a of PPA, according to which a tenderer may rely on the resources of other natural or a legal person(s) as long as the tenderer proves that it will have at its disposal the resources necessary for the execution of the contract. In this case the third-party resources are assessed only as means for the execution of the public procurement contract. Therefore, such third-party resources may not be used as references for proving the financial standing or technical ability of the tenderer, unless a consortium has been formed with these parties.

The other option for a tenderer to use the equipment or the capacities of other persons is by involving them as subcontractors. However, in this case the tenderer still needs to cover all requirements of the tender documents file in full extent. In this regard, the Supreme Administrative Court and the Commission for Protection of Competition in their case-law practice hold the position that it is not admissible for a tenderer submitting a tender offer on its own behalf only to refer to the references and to the performed contracts of its sub-contractors. In compliance with Art. 56 Para 1 and 2 of the PPA, both the tenderer and its sub-contractor must comply with the requirements for economic and financial standing and for technical and professional ability. The subcontractors should comply with the requirements addressed to the tenderer only to the extent necessitated by the type and share (in percents) of their involvement. Therefore, if a company or individual cannot present all required references for technical ability and/or financial standing, the only way to submit a tender offer is by involving another company or individual in a consortium, yet only under the condition that their combined power is sufficient to cover the requirements of the tender documents file in full.

само при условие че техните обединени възможности са достатъчни да покрият напълно изискванията на тръжната документация.

След като консорциумът спечели обществената поръчка, липсата на правоспособност поражда проблеми за възложителя в няколко посоки, а именно - как ще се гарантира изпълнението на договора, кой ще носи отговорност за нарушения по договора, както и чисто административни въпроси, например кой да издава фактурите и как да се отчитат извършените по договора плащания. За да се избегнат подобни усложнения, в последно време практиката на възложителите е да поставят допълнителни изисквания към консорциумите: когато участникът, избран за изпълнител, е консорциум, договорът за възлагане на обществена поръчка се подписва само след като потенциалният изпълнител представи удостоверение за регистрация като юридическо лице. С други думи, възложителите очакват физическите или юридическите лица, образували консорциума, да учредят самостоятелно юридическо лице, което да бъде обвързано с офертата, подадена от консорциума.

Това означава, че учредяването на юридическо лице е заложено като задължителна предпоставка, която трябва да е налице преди подписването на договора за възлагане на обществената поръчка. Ако даден консорциум спечели обществена поръчка, но участниците в консорциума не учредят юридическо лице, не се подписва договор между възложителя и консорциума. В такъв случай договорът се възлага на участника, класиран на второ място.

Once the consortium wins the public procurement, the lack of legal capacity of the consortium raises issues in several directions for the contracting authority, in particular how the performance of the contract will be guaranteed, who will be liable to remedy breaches of the contract, as well as purely administrative issues such as who issues the invoices and how to account for the payments made under the contract. In order to avoid such complications the recent practice of the contracting authorities is to set additional requirements towards the consortium: where the tenderer selected as the contractor is a consortium, the contract for award of the public procurement will be signed only after the potential contractor submits a certificate of registration as a legal entity. In other words, the contracting authorities expect the legal or natural persons involved in the consortium to incorporate a separate legal entity which is bound by the tender offer submitted by the consortium.

This means that the incorporation of a legal entity is set as a mandatory prerequisite which must be present before the signing of the contract for awarding the public procurement. If a consortium wins the tender, but the parties to the consortium do not form a legal entity, a contract will not be signed between the contracting authority and the consortium. In such case the contract will be awarded to the tender participant standing in the second qualification position.

## Фирмени наименования и защитата им съгласно Търговския закон. Търговски имена, Фирмени наименования.

Агв. Пламена Георгиева  
Димитров, Петров и Ко.

Международните конвенции и споразумения използват термините „търговско име“ и „фирмено наименование“ като синоними. Теоретично, посочените термини се различават по смисъл. Търговското име е предназначено да идентифицира дружество или бизнес и не е задължително да бъде регистрирано. Фирменото наименование е юридическото име на дружеството, което подлежи на регистрация в съответния регистър и е част от корпоративния статус на търговеца. Въпреки посоченото, често двата термина съвпадат по значение, поради което в повечето международни и европейски актове се използва само терминът „търговско име“.

Съгласно чл. 1, ал. 2 и чл. 8 от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г. (Парижката конвенция) търговските имена се считат за обекти на индустриална собственост и подлежат на закрила, без задължение за депозиране или регистрация, независимо дали съставляват или не част от търговска марка. Чл. 2 от Конвенцията за учредяването на Световната организация за интелектуална собственост от 1967 г. (Конвенция на СОИС) предвижда, че интелектуалната собственост включва и права върху търговско име. Мадридската спогодба за международната регистрация на марките от 14 април 1891 г. (Мадридската спогодба) и Протоколът относно Мадридската спогодба от 1989 г. използват термина „търговско име“ във връзка с дейността на дружествата. Търговските имена са застъпени като отделна категория интелектуална собственост съгласно Споразумението относно свързаните с търговията аспекти на правата на интелектуална собственост от 1994 г. – Анекс 1С към Маракешкото споразумение за създаване на Световната търговска организация (Споразумението ТРИПС), като тази теза се подкрепя и от настоящата практика на Съда на Европейския Съюз (понастоящем Общия съд).

## Company Names and their Protection under the Commercial Act. Trade Names, Company Names.

Plamena Georgieva, Senior Associate  
Dimitrov, Petrov & Co.

The international conventions and agreements use the terms “trade name” and “company name” as synonyms. In theory the specified terms have some differences in their meaning. Trade name is a name used to identify a company or to designate a business, which is not necessarily subject to registration. Company name is the legal name of a company, which is subject to registration at the relevant registry and is a part of its corporate status. Nevertheless, in most cases the terms coincide in meaning, therefore in the majority of international and European legal acts only the term “trade name” is used.

Pursuant to Art. 1, Para 2 and Art. 8 of the Paris Convention for Protection of Industrial Property of March 20, 1883 (the Paris Convention), trade names are considered industrial property objects and they are protected without the obligation of filing or registration, whether or not they form part of a trademark. Art. 2 of the Convention for the establishing of the World Intellectual Property Organization, signed in 1967 (WIPO Treaty) stipulates that amongst others, intellectual property includes the rights related to trade names. The Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks of April 14, 1891 (the Madrid Agreement) and the Protocol relating to the Madrid Agreement of 1989 refer to “trade name” as indication of the business of a company. Trade names are included as a separate category of intellectual property under the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, signed in 1994, Marrakesh Agreement Establishing the World Trade Organization, Annex 1C (the TRIPS Agreement) and this is also supported by the recent jurisprudence of the European Court of Justice (ECJ) (now the General Court).

Закрилата на фирмените/търговски наименования съгласно българското законодателство е уредена главно в Търговския закон (ТЗ). Фирменото наименование е индивидуализиращ белег на търговеца – името, под което той упражнява занаятието си и се подписва (чл. 7, ал. 1 от ТЗ). То се състои от предписано от закона, необходимо съдържание (правната форма на дружеството, имената на съдружниците за някои търговци и др.) и от факултативно съдържание, свободно избираемо от търговеца за отграничаване на дейността му (напр. съгласно предмета му на дейност).

Чл. 7, ал. 2 и 3 от ТЗ *in fine* очертават основните принципи, на които следва да отговаря фирменото наименование, както следва:

- фирмата трябва да отговаря на истината (напр. фирмата на едноличния търговец следва да съдържа личното и фамилното му име, но не и това на друго лице);
- не следва да въвежда в заблуждение (напр. фирмата на юридическо лице, което няма разрешение да извършва банкова дейност не може да включва думата „банка”);
- не следва да накърнява обществения ред и морала;
- следва да бъде изписано на български език.

Изискванията фирменото наименование да отговаря на истината и да не въвежда в заблуждение изхождат от принципа на истинността, докато третото правило има закриляща функция и се основава на принципа на законността. Фирмата следва да е изписана на български език и може допълнително да се изпише и на чужд език. Няма ограничение за използване на чужди думи като фирма ако те са изписани на кирилица. Всяко нарушение на правилата, установени в чл. 7, ал. 3 от ТЗ, а именно, когато търговецът изписва фирмата си само на чужд език, без съответно изписване и на български език, подлежи на административно наказание в размер на 50 лева съгласно чл. 285, ал. 1 от ТЗ.

Фирмата може да се използва само от търговеца, който я е регистрирал в Търговския регистър. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ТЗ правото на фирмено наименование е изключително и трети лица следва да се въздържат от действия, които могат да го нару-

As far as the Bulgarian legislation is concerned, the protection of company/trade names is regulated primarily by the Commercial Act. The company name is an individualizing feature of the trader and it is the name under which a trader carries out its business and under which it signs (Art. 7, Para 1 of the Commercial Act). The company name has obligatory content established by law (the legal form of the company, the names of the owners for some traders, etc.) and of optional content defined by the trader to distinguish its business (e.g. based on its activities).

Art. 7, Para 2 and 3 of the Commercial Act *in fine* outline the general principles to be followed when a company name is being selected, as set forth:

- a company name must be truthful (e.g. the company name of a sole trader should include his first name and surname, but not the name of another person);
- it must not deceive/mislead (e.g. the company name of a legal entity that is not licensed to perform bank activities cannot include the word “bank” in its company name);
- a company name must not offend public order and morals;
- it must be inscribed in Bulgarian language.

The requirements that company names are truthful and not misleading originates from the principle of truth, while the third rule has a protective function based on the principle of legitimacy. A company name should be inscribed in Bulgarian language and may additionally be inscribed in a foreign language. There is no limitation regarding the use of foreign words as company names – they should only be inscribed in Cyrillic letters. Any infringement of the requirements of Art. 7, Para 3 of the Commercial Act, i.e. when the trader uses its name in foreign language only, without corresponding inscription in Bulgarian language, is subject to administrative sanction of BGN 50 pursuant to Art. 285, Para 1 of the Commercial Act.

A company name may only be used by the trader who has registered it at the Commercial Register. According to Art. 11, Para 1 of the Commercial Act, the right to a company name is exclusive, so that third parties should refrain from acting in infringement of another person's

шат, напр. обозначаването на друго лице със същата фирма. Правото на фирма възниква от датата на регистрация в Търговския регистър. От същата дата всички трети лица могат да се запознаят с фирменото наименование на търговеца.

Фирмените наименования са стабилни и могат да се променят само като се следва специалната процедура, уредена в чл. 10 от ТЗ.

Фирмата се ползва с национална изключителност, предвидена в чл. 21, т. 7 и чл. 36 от Закон за търговския регистър (ЗТР). Това означава, че трети лица на територията на Република България не могат да се идентифицират или да използват чуждо фирмено наименование.

Правото на фирма не е ограничено със срок.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ТЗ всеки търговец е длъжен да посочва в търговската си кореспонденция и в интернет страницата си, ако има такава: фирмата, седалището и адреса на управлението, единния идентификационен код и банковата си сметка. За нарушението на посоченото изискване е предвидена санкция между 100 и 500 лева – чл. 284, ал. 4 от ТЗ.

Посредством последните изменения на Търговския закон, в сила от 03.05.2011 г., се предвиди възможността всеки търговец да има право да предяви иск за установяване на недобросъвестно заявяване или използване на фирма, за преустановяване на недобросъвестното използване на фирма и за обезщетение за вреди, когато фирмата е идентична или сходна с регистрирана по-рано фирма (чл. 7, ал. 4 ТЗ). В допълнение, в чл. 7 ал. 5 от ТЗ, се предвиди, че фирмата не може да бъде идентична или сходна със защитена марка, освен ако търговецът има права върху нея.

Причината наложила приемането на горните разпоредби не е ясна. Промените са включени в параграф 13 от Закона за изменение и допълнение на Закона за търговския регистър, който внася промени и в Търговския закон. В мотивите за приемането на Закона за изменение и допълнение на ЗТР няма посочени причини за промяната на чл. 7, ал. 4 и 5 от ТЗ. От протокола от заседанието на Комисията по правни въпроси към Народното събрание

company name, e.g. they should not identify themselves with the same company name. The right to a company name arises from the date of entry at the Commercial Register. As of the same date any third parties may acquaint themselves with the company name of the trader.

Company names are stable, so that they could be changed only by a special procedure as established by Art. 10 of the Commercial Act.

A company name has nation-wide exclusivity stipulated in Art. 21, item 7 and Art. 36 of the Commercial Register Act. This means that third parties on the territory of the Republic of Bulgaria are not allowed to identify themselves or use another's registered company name.

A company name is not limited by any term of validity.

Pursuant to Art. 13, Para 1 of the Commercial Act any trader is obliged to provide the following data in its commercial correspondence and website, if any: company name, seat and registered office, unified identification code and bank account. Art. 284, Para 4 of the Commercial Act stipulates a sanction in case of infringement of the above requirement that may vary between BGN 100 and 500.

The latest amendments to the Commercial Act, in force as of May 3, 2011, provide that each trader has the right to claim acknowledgment of the fact that an applicant acted in bad faith when filing the application for registering a company name or uses the company name in bad faith, to claim suspension of the use of the company name and compensation for the damages incurred when the company name is identical with or similar to earlier registered company name (Art. 7, Para 4 of the CA). Moreover, according to Art. 7, Para 5 of the Commercial Act, a company name may not be similar to or identical with a protected mark, except for the cases where the trader holds rights in the mark.

It is not quite clear what the rationale behind the abovestated new provisions of the Commercial Act was. The changes have been implemented through Paragraph 13 of the Act for Amendment and Supplement to the Commercial Register Act, amending also the Commercial Act. In the motives to the Act for Amendment and Supplement of the Commercial Register Act no reasons were specified for the amendment of Art. 7, Para 4 and 5 of the Commercial

на Република България от 10.02.2011 г., може да се заключи че целта на разпоредбата е да предвиди правен инструмент за закрила на правата на засегнатите лица (притежателите на правото на фирма и марка). Съгласно стенограмата от пленарното заседание на Народното събрание на Република България от 14.04.2011 г. не е имало допълнителни разисквания по текстовете. Следователно, може да се заключи, че целта на законодателя е била да осигури ефективен метод за закрила на по-ранни права върху фирмено наименование и марка срещу последващо регистрирани идентични или сходни фирми предвид липсата на други подходящи мерки за осъществяване на същата.

Уредбата на закрилата на фирмените наименования съгласно българското законодателство е предвидена в Търговския закон, Закона за защита на конкуренцията, Закона за марките и географските означения, както и в Закона за защита на потребителите.

#### **Контрол, осъществяван от длъжностните лица в Агенция по вписванията**

Тази защита се осъществява от длъжностните лица в Агенция по вписванията в процеса на регистрацията на търговеца, където на основание чл. 21 от ЗТР, длъжностното лице е длъжно да провери дали избраната фирма отговаря на изискванията за изключителност и дали съответства на задължителните изисквания на чл. 7, ал. 2 от ТЗ – истинност, незаблуждаващ характер и съответствие с обществен ред и морала.

Понастоящем, въпреки задължителните изисквания, посочени в чл. 7, ал. 2 от ТЗ, длъжностните лица към Агенция по вписванията извършват единствено проверка за идентичност на името в базата данни с фирмени наименования. Вписването се позволява в случай че фирмата не е идентична с по-рано регистрирана.

С промените от 03.05.2011 г. в чл. 7, ал. 4 и 5 от ТЗ се наложиха нови изисквания, а именно липса на идентичност или сходство с по-ранна фирма или марка, освен ако заявителът е притежател на марката. В ЗТР обаче не се предвиди задължение за длъжностните лица в Агенция по вписванията да прилагат чл. 7, ал. 4 и 5 от ТЗ в процеса на регистрацията на търговеца.

Act. From the minutes of the session from February 10, 2011 of the Legal Affairs Committee at the National Assembly of the Republic of Bulgaria it may be inferred that the purpose of the provision was to provide a legal tool for protection of the rights of the concerned parties (i.e. company name and trade mark holders). According to the record from the plenary session of the National Assembly of the Republic of Bulgaria from April 14, 2011 there were no additional discussions on the texts. Therefore, it could be assumed that the purpose of the legislator was indeed to provide an effective method for protection of earlier company name and trademark rights against subsequently registered identical or similar company names in view of the lack of other appropriate measures provided in the current legislation.

According to the Bulgarian legislation trade names enjoy protection under the Commercial Act, the Competition Protection Act, Marks and Geographic Indications Act, as well as the Protection of the Consumers Act

#### **Control by the registration officers at the Registry Agency**

This protection is exercised by the registration officers at the Registry Agency in the process of company registration where on the basis of Art. 21 of the Commercial Register Act, the registration officer is obliged to check whether the selected company name is unique and if it corresponds to the obligatory legal requirements of Art. 7, Para 2 of the Commercial Act as outlined above – such as truthfulness, non-deceiving nature and compliance with the public order and morals.

Currently in the process of company registration, despite the obligatory requirements stipulated in Art. 7, Para 2 of the Commercial Act, the registration officers at the Registry Agency actually perform only an identity check in the company names database. In case the applied company name is not identical with a previously registered one, registration is permitted.

As previously noted, as of May 3, 2011 Art. 7, Para 4 and 5 of the Commercial Act imposed new requirements that a company name should not be identical with or similar to an earlier company name or trade mark, unless the applicant is the trademark holder. The Commercial Register Act however does not oblige the registration officers at the Registry Agency to apply Art.



Поради това, всяко лице, което счита, че фирмено наименование е регистрирано в нарушение на по-ранните му права върху фирма или марка може да се защити по исков ред на основание чл. 7, ал. 4 и/или 5 от ТЗ.

#### **Обжалване актовете на длъжностните лица към Агенция по вписванията**

Съгласно чл. 29 от ЗТР във връзка с чл. 365 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) всяко заинтересовано лице или прокурор могат да подадат иск за установяване на недопустимост или нищожност на вписване в Търговския регистър (вкл. касаещо фирма). Искът следва да се подаде в окръжния съд, определен съгласно седалището на дружеството, за което се отнася вписването. Но тъй като длъжностните лица към Агенция по вписванията не са длъжни да следят дали заявената за регистрация фирма не е сходна с по-ранна фирма или идентична или сходна с по-ранна марка, този иск не би могъл да намери приложение във връзка с чл. 7, ал. 4 и 5 от ТЗ.

Друг метод за закрила е процедурата по обжалване на вписването в Търговския регистър. Както беше посочено по-горе, чл. 21, т. 7 от ЗТР налага задължение на длъжностните лица да проверяват дали заявената за вписване фирма съответства на изискванията на чл. 7, ал. 2 от ТЗ, включително дали би могла да въведе в заблуждение. Поради липсата на съдебна практика не може да се заключи дали съдът следва да сравнява и предмета на дейност на двете дружества, за да направи извод дали те са насочени към една и съща потребителска група и съответно дали биха могли да въведат в заблуждение потребителите си.

#### **Иск по чл. 11, ал. 2 от ТЗ**

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от ТЗ, при използване на чужда фирма заинтересуваните лица могат да искат прекратяване на по-нататъшното ѝ използване и обезщетение за вредите.

От самата разпоредба следва, че чл. 11, ал. 2 от ТЗ е приложим само към случаите, в които се използва напълно идентична чужда фирма, следователно ис-

7, Para 4 and 5 of the Commercial Act in the process of company registration.

Therefore, any person who considers that a company name was registered to the detriment of his/her earlier rights in a company name or trademark may protect them through the standard court proceedings based on Art. 7, Para 4 and/or 5 of the Commercial Act.

#### **Appeal of the acts of the registration officers at the Registry Agency**

Pursuant to Art. 29 of the Commercial Register Act in relation to Art. 365 of the Civil Procedure Code any interested party or the prosecutor may file a claim to ascertain that the entry at the Commercial Register (including concerning a company name) was inadmissible or void. The claim should be filed before the district court according to the seat of the company concerned by the entry. However, considering that the registration officers at the Registry Agency are not obliged to follow if the company name applied for is similar with an earlier company name or identical to or similar with an earlier trademark, such a claim does not seem to be applicable in relation to Art. 7, Para 4 and 5 of the Commercial Act.

Another method of protection could be identified in respect of the appeal procedure against entries at the Commercial Register. As noted above, Art. 21, item 7 of the Commercial Register Act imposes an obligation on the registration officers to check if the newly applied for company name complies with Art. 7, Para 2 of the Commercial Act, including whether it could be deceiving. Due to the lack of any court practice it is not clear if the court ought to compare the scope of activity of the two companies and to analyze if they have the same target consumer group and respectively whether they could deceive their consumers.

#### **Claim under Art. 11, Para 2 of the Commercial Act**

The provision of Art. 11, Para 2 of the Commercial Act envisages that where a company name has been used by a third party, the company name owner may ask suspension of the infringement and compensation for the damages incurred.

It follows from the above text that Art. 11, Para 2 of the Commercial Act is applicable only in cases where a fully identical company name is being used by another

кът не би могъл да се използва в случаите на сходство или липса на идентичност между фирмите.

### Искове по чл. 7, ал. 4 от ТЗ

Тъй като чл. 7, ал. 4 от ТЗ е в сила от 03.05.2011 г., направените в настоящата статия заключения не се основават на съдебна практика по посочената разпоредба. Съгласно чл. 7, ал. 4 от ТЗ всеки търговец има право да предяви иск за установяване на недобросъвестно заявяване или използване на фирма, за преустановяване на недобросъвестното използване на фирма и за обезщетение за вреди, когато фирмата е идентична или сходна с регистрирана по-рано фирма.

Направените изводи се основават по аналогия на съдебната практика по чл. 26, ал. 3, т. 4 от ЗМГО. Тази разпоредба предвижда като основание за заличаване на марка, случаите когато заявителят е действал недобросъвестно при подаване на заявката. Приложимата съдебна практика е извела дефиниция на термина „недобросъвестност“, която считаме за приложима и към чл. 7, ал. 4 от ТЗ. Разгледана е и съдебната практика по чл. 26, ал. 3, т. 6 от ЗМГО, според която основание за заличаване на марка са и случаите, в които тя се състои от или съдържа фирмата на друго лице, която фирма е регистрирана и използвана в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация на марката във връзка с идентични или сходни стоки или услуги. Друга разпоредба, която регулира противопоставянето между марки и фирми е чл. 26, ал. 3, т. 5, б. „а“ от ЗМГО, съгласно която регистрацията на марка може да бъде заличена на основание на по-ранно право на име.

С оглед гореизложеното, ищецът по искове по чл. 7, ал. 4 от ТЗ следва да докаже наличието на следните две кумулативни предпоставки: 1) че нарушителят е действал недобросъвестно при заявяването на фирмата или я използва недобросъвестно и 2) че фирмата е сходна или идентична с една или повече по-ранни фирми.

company, so that this claim will not be appropriate in cases of similarity or absence of identity between the company names.

### Claims under Art. 7, Para 4 of the Commercial Act

Art. 7, Para 4 of the Commercial Act has been in force since May 3, 2011 so that the conclusions below are not based on court practice issued on the grounds of this legal provision. Pursuant to the cited legal text any trader is entitled to require that bad faith application or use of a company name be ascertained by the court, to request suspension of the use of a company name in bad faith, as well as to claim compensation for the damages when the company name is identical with or similar to an earlier company name.

The main conclusions herein are based on an analogy with the reviewed court practice of cases under Art. 26, Para 3, item 4 of the Marks and Geographic Indications Act. This provision assumes as a ground for invalidation of a trademark registration the bad faith actions of the holder of the trademark when the trademark application was filed. The relevant court practice provides definition of the term “bad faith” which we find applicable to Art. 7, Para 4 of the Commercial Act as well. We have also considered the court practice under Art. 26, Para 3, item 6 of the Marks and Geographic Indications Act which provides grounds for invalidation of a trademark when it consists of or includes the company name of another person, where this company name has been registered or used on the territory of the Republic of Bulgaria for identical or similar goods or services before the date of the trademark application. Another provision which regulates the opposition between trade names and trademarks is Art. 26, Para 3, item 5, letter “a” of the Marks and Geographic Indications Act, which provides that a trademark could be invalidated on the basis of an earlier right to a name.

In the light of the above, in order for a claim based on Art. 7, Para 4 of the Commercial Act to be successful, the claimant has to demonstrate the presence of two cumulative prerequisites: 1) that the infringer acted in bad faith when filing the application for registering their company name or is using it in bad faith and 2) that the company name is similar to or identical with one or more earlier Bulgarian company names.

## Недобросъвестно заявяване или недобросъвестно използване на фирма

Съгласно съдебната практика по чл. 26, ал. 3, т. 4 от ЗМГО, може да се заключи, че недобросъвестно заявяване или недобросъвестно използване на фирма, ще е налице най-вече в случаите, когато по-ранната фирма има изградена репутация и по-късно регистрираната фирма се опитва да се възползва от нея. Съгласно теорията, за недобросъвестни се считат всички действия, които противоречат на добрите търговски нрави и добросъвестната търговска практика, които заепоставят чужди интереси с цел извличане на собствена изгода. Съдебната практика допълва, че недобросъвестността се изразява посредством знанието на заявителя, че знакът се използва от друго лице, което се е утвърдило на пазара със собствени усилия и инвестиции. Във всички случаи недобросъвестността следва да се разбира като синоним на умисъла, а именно лицето следва умислено да е нарушило закона. На следващо място, съгласно съдебната практика, недобросъвестността следва да се преценява с оглед представителя на дружеството – заявител на по-късната марка.

В повечето случаи недобросъвестността се констатира при наличие на връзка на производител и дистрибутор, бивш съдружник в дружество, предходно трудово правоотношение между страните и др.

## Идентичност или сходство с по-ранна фирма

Може да се предположи, че фирмите ще бъдат сравнявани въз основа на основните принципи, уредени в Методическите указания по приложението на чл. 12 от ЗМГО, приети от Патентното ведомство на Република България.

Знаците се сравняват визуално, звуково и смислово.

Сравняваните имена следва да се преценяват с оглед отличителните им елементи (при наличие на такива) и в тяхната цялост.

При звуковото сравнение следва да се имат предвид броя на буквите или думите в двете фирми и дали имат сходно звучене.

Накрая, при смисловото сравнение фирмите следва да се преценяват с оглед тяхното значение и понятието.

## Bad faith application or use of the company name in bad faith

Based on the court practice under Art. 26, Para 3, item 4 of the Marks and Geographic Indications Act, it could be suggested that bad faith application for registering a company name or bad faith use of a company name would be present mostly in cases where the earlier company name has gained some reputation and the newly registered company is trying to benefit from this. According to the legal theory, bad faith actions are considered any actions which are contrary to the good business ethics and the honest commercial practices, which discredit third party's interest in order to derive personal gain. The court practice specifies that bad faith is expressed by the knowledge of the applicant that the sign is being used by another person, which gained its position on the market with its own efforts and investments. In any case bad faith should be understood as a synonym of malice, i.e. the person should have intentionally acted against the law. Further, the court practice says that bad faith should be ascertained with respect to the representative of the company – applicant of the later trade mark.

In most cases bad faith was ascertained in cases of relations between producer and distributor of products, former partner in a company, former employment relationship between the parties, etc.

## Identity with or similarity to an earlier company name

It could be expected that company names would be compared on the basis of the main principles set forth by the Methodical Guidance on the Application of Art. 12 of the Marks and Geographic Indications Act, adopted by the Bulgarian Patent Office.

When signs are being compared, they have to be compared visually, aurally and conceptually.

The compared names should be analyzed in view to their distinctive elements (if any) and in their entirety.

As regards the aural comparison, the number of letters or words in the two company names has to be taken into account, as well as whether they have similar sounding.

Finally, in terms of the conceptual comparison the two company names should be compared in view to their meaning and concept.

Следва да се отбележи, че чл. 7, ал. 4 ТЗ не поставя изискване дейността на двете дружества да съвпада. Поради това е възможно сезираният съд при установяване на сходство между фирмите да постанови преустановяване ползването на фирмата от страна на нарушителя. Що се касае до обезщетението, в тежест на ищеца е да докаже вредите, които е претърпял поради използването на сходна с неговата фирма. Отново следва да се отбележи, че чл. 7, ал. 4 от ТЗ е нова разпоредба и все още няма трайна съдебна практика по приложението му.

### Иск по чл. 7, ал. 5 от ТЗ

Новата разпоредба на чл. 7, ал. 5 от ТЗ постановява, че фирмата не може да бъде идентична или сходна със защитена марка, освен ако търговецът има права върху нея.

Съгласно горепосочената разпоредба следва да се има предвид следното:

На първо място, марката се регистрира за стоки и/или услуги, които характеризират сферата, в която ще се използва. От друга страна, всяка регистрация на дружество изисква и посочване на дейностите, които то ще извършва (предметът му на дейност). Поради това е възможно едно и също наименование да се регистрира от едно лице като марка за един тип стоки (напр. електрически устройства), като същевременно идентична фирма се регистрира от друго лице, като индивидуализиращ белег (напр. на салон за красота).

На следващо място, съгласно европейското и българско законодателство, в случай че се регистрира марка, идентична на по-рано заявена или регистрирана марка за идентични стоки или услуги, притежателят на по-ранното право може да подаде опозиция срещу регистрацията на марката или в случай че марката е вече регистрирана – да подаде искане за заличаването ѝ. В случаите на по-рано заявена или регистрирана сходна марка за сходни стоки или услуги, е важно да се прецени и дали съществува вероятност за объркване или свързване на двете марки от страна на потребителите.

Не е категорично дали съдът следва да изследва идентичността или сходството между стоките или услугите, за които се използват фирмата и марката. Разумно е регистрацията на фирма да бъде отказана

It should be noted that the legal provision of Art. 7, Para 4 of the Commercial Act does not require that the activities of the two companies coincide. Hence, there is probability that if similarity between the company names is ascertained the competent court would rule suspension of the use of the company name on the infringer's part. As far as compensation is concerned, it depends on the claimant to provide sufficient evidence proving any damages incurred as a result of the company names similarity. Again it has to be emphasized that Art. 7, Para 4 of the Commercial Act is a new provision, so that no stable court practice has been established so far.

### Claim under Art. 7, Para 5 of the Commercial Act

The new provision of Art. 7, Para 5 of the Commercial Act states that a company name cannot be identical with or similar to a protected mark, unless the trader has rights to the trade mark.

In terms of the cited provision, the following should be considered:

On the first place, a trademark is registered with respect to a list of goods and/or services which characterize the area in which the trademark will be used. On the other hand, any company registration requires specification of activities, which the company will carry out (its scope of activity). Therefore, it is quite possible that one and the same name is registered by one person as a trademark for one type of goods (e.g. electric devices), while an identical company name is registered by another person to designate e.g. a beauty parlor.

Further, when a trademark is being registered, according to the applicable European and Bulgarian legal framework when there is earlier applied for or registered identical trademark for identical goods or services, the holder of the earlier rights is entitled to either oppose the trademark application or if the trademark has already been registered – to file a request for its invalidation. When it comes to an earlier similar applied for or registered trademark, which covers similar goods or services, it is important to estimate whether there exists a likelihood of confusion on part of the public between the two trademarks.

It is not clear if the court will examine the identity or similarity between the goods or services for which the company name and the trademark are used. It seems reasonable for a company name to be refused

само в случаите на по-ранна идентична или сходна марка, регистрирана за идентични или сходни услуги, а когато е налице сходство следва да се преценява и вероятността за объркване или свързването им от страна на потребителите.

Следва също да се има предвид, че посочената разпоредба не изисква недобросъвестност при заявяване на фирмата и ищецът следва да докаже единствено сходството между фирмите и по-ранното си право на марка.

Исковете по чл. 7, ал. 4 и 5 от ТЗ следва да се подадат в районния съд по седалището на ответника съгласно чл. 103 във връзка с чл. 104 от ГПК. Окръжният съд ще бъде компетентен само по искове за вреди по чл. 7, ал. 4 и чл.5 от ТЗ за сума над 25 000 лева (чл. 104, ал. 4 от ГПК).

Може да се заключи, че исковете по чл. 7, ал. 4 и 5 от ТЗ са сходни с иска по чл. 11, ал. 2 от ТЗ, а такъв вид спорове съгласно теорията и практиката са граждански, а не търговски по своя характер, тъй като не попадат в изчерпателното изброяване на чл. 365 от ГПК. Следователно компетентен да се произнесе по тях е районният съд по седалището на ответника съгласно чл. 105 от ГПК.

При благоприятно за ищеца влязло в сила съдебно решение, фирмата на ответника следва да бъде заличена от Търговския регистър съгласно чл. 14 от ЗТР.

registration only in case of earlier identical or similar trademark rights which are related to identical or similar services and when it comes to similarity, an estimation of the likelihood of confusion on part of the public should be also carried out.

It should also be noted that this provision does not require bad faith at the time of the company name application, so that the claimant will only have to prove the similarity between the company name and its earlier registered trademark.

Claims on the basis of Art. 7, Para 4 and 5 of the Commercial Act should be filed before the regional court according to the seat of the defendant pursuant to Art. 103 in relation to Art. 104 of the Civil Procedure Code. The district court would be competent only for claims for damages under Art. 7, Para 4 and 5 of the Commercial Act, amounting to more than BGN 25,000 (Art.104, Para 4 of the Civil Procedure Code).

It appears that the claims under Art. 7, Para 4 and Para 5 of the Commercial Act are similar to the claim under Art. 11, Para 2 of the Commercial Act and according to the legal theory and court practice such disputes are civil ones, rather than commercial as they do not fall within the exhaustive list under Art. 365 of the Civil Procedure Code. Respectively, they are under the jurisdiction of the regional court according to the seat of the defendant pursuant to Art. 105 of the Civil Procedure Code.

In case the claimant obtains effective positive court decision the company name of the defendant should be deleted from the Commercial Register in compliance with Art. 14 of the Commercial Register Act.

## Понятието „значителна пазарна сила” според новия Проект на закон за изменение и допълнение на Закона за защита на конкуренцията

Агв. Димитър Карабелов  
Димитров, Петров и Ко.

На 14 юни 2012 г. на сайта на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма (МИЕТ) беше публикуван Проект на закон за изменение и допълнение на Закона за защита на конкуренцията<sup>1</sup> (ЗЗК). Законопроектът предлага съществени промени в чувствителната и унифицирана с актовете на Европейския съюз регулация на злоупотребата с господстващо положение.

### Промените

Основни промени, която се предлагат, са следните:

- въвежда се правният институт „значителна пазарна сила”, със следната легална дефиниция: „*Значителна пазарна сила притежава предприятие, което не е с господстващо положение, по смисъла на чл. 20, но с оглед на своя пазарен дял, финансови ресурси, възможности за достъп до пазара, технологично равнище и стопански отношения с други предприятия, може едностранно да наложи на зависими от него доставчици и/или купувачи несправедливи търговски условия, с което да попречи на конкуренцията на съответния пазар*”;
- забранява се злоупотребата със значителна пазарна сила;
- променят се формите на злоупотреба с монополно и господстващо положение, които вече ще се прилагат и за злоупотребата със значителна пазарна сила.

От съществено значение е фактът, че Законопроектът делегира на Комисията за защита на конкуренцията правомощието да изготви методика, в която да бъдат разписани конкретни правила по приложение на злоупотребата със значителна пазарна сила.

## The notion of ‘significant market power’ according to the new Bill for Amendment and Supplement to the Competition Protection Act

Dimitar Karabelov, Associate  
Dimitrov, Petrov & Co.

On June 14, 2012 a Bill for Amendment and Supplement to the Competition Protection Act<sup>1</sup> (CPA) was published on the website of the Ministry of Economy, Energy and Tourism (MEET). The bill suggests significant amendments in the delicate and unified with the acts of the European Union regulation of abuse of dominant position.

### The amendments

The main amendments suggested are:

- The legal term ‘significant market power’ is introduced. The definition of the term is as follows: *A company shall have ‘significant market power’ when it does not have a dominant position on the market, within the meaning of Art. 20, but nevertheless can, due to its market share, financial resources, market access opportunities, technological level and economic relations with other companies, unilaterally impose unfair trading conditions on its dependent suppliers and/or customers, thus restricting competition on the respective market.*
- abuse of significant market power is prohibited;
- the forms of abuse of monopoly and dominant position are altered, and the so altered forms shall also apply in the case of abuse of significant market power.

It is of significant importance that the Bill delegates the Commission on Protection of Competition with the power to prepare and propose guidelines envisaging detailed rules for the application of the abuse of significant market power.

## Понятието „значителна пазарна сила”. Форми на злоупотреба

Понятието „значителна пазарна сила” е ново за българското законодателство. То не е взимствано от правото на ЕС, с което българският ЗЗК е унифициран в частта относно злоупотреба с господстващо положение.

Отклонението от общностните правила МИЕТ оправдава с разпоредбата на чл. 3, параграф 2 от Регламент 1/2003 г. на Съвета, според която държавите-членки имат право да приемат и прилагат по-стриктно национално законодателство от разпоредбата на чл. 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Относно формите на злоупотреба със значителна пазарна сила, наред с въвеждането на два нови текста е предвидено отпадане на една от традиционните форми, предвидени и в чл. 102, ал. 2 ДФЕС, а именно *прилагане на различни условия за един и същ вид договори, при което определени партньори се поставят в неравноправно положение като конкуренти*. В мотивите към Законопроекта не се обосновава отпадането на посочения текст.

## Обществен и икономически контекст на Законопроекта в България

Законопроектът е поредният епизод в продължаващия от 2010 г. насам спор между доставчиците и търговските вериги за продажба на дребно на бързооборотни стоки на българския пазар (основно хранителни продукти). Позицията на дистрибуторите е, че търговските вериги им налагат непосилни търговски условия, като се възползват от силните си пазарни позиции, което води до неравномерно разпределение на маржа в полза на веригите. Част от контрааргументите на търговските вериги са, че действащите понастоящем механизми на ценообразуване са обосновани от силната конкуренция на пазара, която налага смаляване на маржовете на всяко ниво по веригата и поддържане на възможно най-ниски цени, което в крайна сметка е в полза на потребителите.

Предвид значителния мащаб и обществен отзвук на спора, Министерски съвет сформира работна група с участието на представители на двете групи на бизнеса с противоречиви интереси, която да намери най-ефективните мерки, включително законода-

## The notion ‘significant market power’. Forms of abuse.

The notion ‘significant market power’ is new to the Bulgarian legislation. It is not borrowed from the EU legislation either, with which the CPA is unified in the part regarding abuse of dominant position.

The MEET explains the deviation from the Community rules with the provision of Art. 3, Para 2 of Regulation 1/2003 of the Council, according to which the member states are empowered to adopt and apply a more strict national legislation than what Art. 102 of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) provides for.

With regard to the forms of abuse of significant market power, two new texts are introduced, and at the same time one of the traditional forms of abuse, also provided for in Art. 102, Para 2 of the TFEU, is repealed, namely: *applying dissimilar conditions to equivalent transactions with other trading parties, thereby placing them at a competitive disadvantage*. The motives of the Bill do not contain any comment on the deletion of the specified text.

## Social and economic context of the Bill in Bulgaria

The Bill is the most recent page of the dispute ongoing since 2010 between suppliers and commercial retail-chains for fast moving consumer goods (mainly food products) on the Bulgarian market. The arguments of the suppliers are that the retailers impose harsh business conditions, taking advantage of their own strong market positions, which results in the unequal distribution of the margin in favor of the retailers. Part of the counter-argumentation of the retailers is that the currently applied mechanisms for price formation are based on the strong market competition, which necessitates the decreasing of the margins at each level of the chain as well as maintaining the lowest price levels possible, thus eventually benefiting consumers.

Considering the significant scale of the dispute and the social reaction to it, the Council of Ministers formed a work group with the participation of both business groups with conflicting interests. This work group was to come up with the most effective measures, including

телни, за изход от ситуацията. Видно от публикуваните становища на държавни органи и коментари в медиите, на работната група са обсъждани и други законопроекти за изменение и допълнение на ЗЗК. Това обаче е първият законопроект, който е поставен от МИЕТ на обществено обсъждане.

### Европейски контекст на Законопроекта

Въпросът за евентуални нелоялни практики в отношенията между дистрибутори и търговски вериги на пазара на бързооборотни (най-вече хранителни) стоки на дребно не е локален за България. Той е възниквал практически във всички държави-членки.

Като се има предвид голямата важност на пазара на храните за европейските икономики<sup>ii</sup>, това е дало основание за предприемане на съответни инициативи на ниво ЕС. Още през 2009 г. Европейската комисия излиза с Комуникация за по-добро функциониране на веригата на доставка на хранителни стоки в Европа<sup>iii</sup>. В комуникацията се обръща специално внимание на пазарната сила и потенциалните антиконкурентни практики, които се анализират с цел намиране на най-подходящото разрешение на проблемите.

С решение от 30 юли 2010 г.<sup>iv</sup> Европейската комисия създава т.нар. Форум на високо ниво за по-добро функциониране на веригата на доставка на хранителни стоки<sup>v</sup>, който да съдейства на комисията за формиране на секторна политика в областта. Форумът се състои от до 45 души – представители на националните ведомства по храните, бизнеса и неправителствени организации.

Едно от средствата, препоръчани от Европейската комисия за преодоляване на възникналите противоречия между участниците на пазара са приемане на етични кодекси и правила, които да бъдат доброволно спазвани под контрола на гражданското общество. Този препоръчан от Европейската комисия подход очевидно е известен и на съставителите на Законопроекта, като на страницата на МИЕТ е уточнено, че „Законопроектът не препятства заинтересованите страни да изготвят доброволни кодекси за поведение, чиято цел по-специално е да допринасят за прилагането на правила за добросъвестно и лоялно поведение.”

**Индивидуалните подходи на държавите-членки към проблема** са различни. Някои от тях са разгледани в споменатия по-долу доклад за оценка на

legislative, for resolving the situation. As evident from published statements by government authorities and comments in the media, the work group has also discussed other bills for amendment and supplement to the CPA. However, this Bill is the first that has been set by the MEET for public discussion.

### European context of the Bill

The issue of possible disloyal practices in the relations between suppliers and retailers on the market of fast moving consumer goods (mainly food products) is not Bulgaria-specific. Practically this problem has occurred in all Member States.

Considering the high importance of the food market for the European economies<sup>ii</sup>, there was sufficient grounds for commencing respective initiatives at EU level. In 2009 the European Commission issued a Communication for a better functioning food supply chain in Europe<sup>iii</sup>. The Communication highlights the importance of the market power and the potentially anticompetitive practices, which were analyzed for the purpose of finding the best solution to the problems.

By virtue of decision dated July 30, 2010<sup>iv</sup>, the European Commission set up the so-called High Level Forum for a Better Functioning Food Supply Chain<sup>v</sup>, aimed to assist the Commission in forming an industrial policy in the food sector. The forum is composed of up to 45 persons – representatives of the national food authorities, business and non-government organizations.

One of the possible solutions recommended by the European Commission for overcoming the rising conflict between the market participants is the adoption of rules and codes of conduct, which should be voluntarily observed under the control of the civil society. The expert team that created the Bill are obviously familiar with the so recommended by the European Commission approach since at the website of MEET it is specified that: *The Bill does not aim at hindering the interested parties from preparing voluntary codes of conduct, the purpose of which is to contribute to the application of rules of conscientious and loyal conduct.*

**The individual approach of each Member State toward the matter** is different. Some of the individual approaches are discussed in the impact assessment



въздействието на Законопроекта. В допълнение заслужава да се спомене, че в Чехия например е приет подобен закон: *Закон № 395/2009 за Значителната пазарна сила при продажбата на селскостопански и хранителни продукти и злоупотребата с нея*<sup>vi</sup>. Такъв закон влезе в сила и в Словакия на 1 януари 2009 г. – Закон за несъразмерните условия в търговските отношения (*Act on Disproportionate Conditions in Trade Relations*). И в двете страни законите са били подложени на усилената дискусия и много критики. В Чехия например законът е критикуван от страна на правителството, сената и дори президента на републиката, който налага вето върху него (впоследствие преодоляно). В същото време, сред представители на бизнеса е било обсъждано подаване на иск пред Брюксел за започване на процедура срещу Чехия поради несъвместимост на закона с правото на ЕС за защита на конкуренцията.

### Становище на Комисията за защита на конкуренцията

В становището си по Законопроекта<sup>vii</sup> КЗК най-общо подкрепя използвания законодателен подход за установяване на значителна пазарна сила: референтното към същите критерии, които се отнасят и до господстващо положение, улеснява разграничението между двата института. Направени са предложения по отношение на самата дефиниция на понятието, както и субсидиарното му приложение по отношение на господстващото положение. Критикуват се промените във формите на злоупотреба. Изисква се изрична законова делегация за изготвяне на методика за приложение на института.

Именно посочената законова делегация обаче е обект на критики, например в становището на Българската стопанска камара<sup>viii</sup>, според което не е допустимо един и същ орган да разработва правните норми и едновременно с това да ги прилага. Това не е единствената критика срещу законопроекта, изразена в публичното пространство:

### Опасения, породени от законодателните предложения

В хода на разглеждания по-горе спор между участниците на пазара на бързооборотни стоки са изказани опасения и критики срещу настоящия законодателен подход при решаване на проблема:

report of the Bill, mentioned hereinbelow. Moreover, an interesting fact to mention is that the Czech Republic adopted a similar act: *Act No 395/2009 on the significant market power in the sale of agricultural and food products and the abuse thereof*<sup>vi</sup>. Such an act was also adopted in Slovakia on January 1, 2009 - *Act on Disproportionate Conditions in Trade Relations*. The acts were subject to intensive discussion and a lot of criticism in both of these countries. In the Czech Republic the act was severely criticized by the Government, the Senate and even by the President of the Republic, who vetoed it (where the veto was later overcome). At the same time business representatives intended to file a claim before Brussels for initiating proceedings against the Czech Republic due to incompatibility of the act with the applicable EU legislation on competition protection.

### Opinion of the Commission on Protection of Competition

In its opinion on the Bill<sup>vii</sup>, the Commission on Protection of Competition generally supports the applied legislative approach for establishing significant market power: using the same criteria as these applicable to dominant position helps to distinguish between the two legal terms. Suggestions are made with regard to the definition of the term 'significant market power' and its subsidiary application as to dominant position. The changes in the forms of abuse are generally criticized. An explicit legal delegation is required for the adoption of guidelines for application of the significant market power.

However, exactly the said legal delegation is subject to criticism, for example in the opinion of the Bulgarian Industrial Association<sup>viii</sup>, according to which it is inadmissible for one and the same authority to develop and at the same time apply legal regulations. This is not the only publicly expressed criticism against the Bill:

### Concerns rising from the legislative proposals

Certain concerns and criticism were expressed in the course of the mentioned dispute between the participants on the market for fast moving consumer goods against the use of the present legislative approach when solving the matter:

Макар да целят намеса в една конкретна проблемна точка на обществените отношения, промените ще се прилагат занапред по отношение на всички търговци и във всички сектори на икономиката в България. Не е ясно дали е взет предвид цялостният ефект на промяната върху всички сектори на икономиката. В тази връзка прави впечатление, че докладът за оценка на законодателството на Законопроекта<sup>ix</sup> е в голяма степен концентриран специално върху въздействието по отношение на пазара на бързооборотни стоки.

С оглед предложената дефиниция на понятието „значителна пазарна сила”, не е ясно как ще се прави обективна преценка за наличието на зависимост на стопанските субекти, несправедливост на търговските условия между тях и т.н. Очевидно правилата за тази преценка ще бъдат предмет на споменатата по-горе методика на КЗК. Това обаче отново изнася на преден план становището на БСК относно недопустимост на съсредоточаването на правотворчество и правоприлагане в един и същ държавен орган.

Поставя се и изключително важният въпрос за границата на допустима намеса на държавата в свободните пазарни отношения.

### Като заключение

Видно от фактите, изложени по-горе, Законопроектът за изменение и допълнение на Закона за защита на конкуренцията има за цел да намери решение на проблем, актуален в цяла Европа. Законопроектът внася промени в една силно чувствителна материя – злоупотребата с господстващо положение, като предвижда отклонения от правото на Европейския съюз, с което законата ни уредба в областта понастоящем е унифицирана. Законопроектът въвежда ново за българското законодателство понятие – значителна пазарна сила, което не е взимствано от правото на ЕС, а от опит на някои Европейски държави, който опит обаче е подложен на силни критики.

Законопроектът поставя на дискусия изключително важни въпроси – за намесата на държавата в свободните пазарни отношения, обединяването на правотворчески и правоприлагащи компетенции в един и същ държавен орган, разпространение на уредбата, целяща регулиране на един обособен пазар, върху всички сектори на икономиката.

Though the amendments aim at influencing a certain problematic area of public relations, they will actually apply to all merchants as well as to all sectors of the economy in Bulgaria. It is not clear whether the overall impact of the amendments on all sectors of the economy has been taken into consideration. In this regard it has to be noted that the impact assessment report of the Bill<sup>ix</sup> focuses to a great extent on its impact specifically on the market for fast moving consumer goods.

With regard to the proposed definition of the term ‘significant market power’, it is not clear how to make an objective assessment on the presence of dependence between the industrial entities, unjust terms and conditions between them, etc. Apparently the rules for making such an assessment will be subject to the abovementioned guidelines to be adopted by the CPC. This, however, once again brings forward the statement of the Bulgarian Industrial Association that it is inadmissible to delegate both act adoption and act enforcement to one and the same state authority.

Another very important issue is also raised – what are the tolerable limits for state interference in the free market relations.

### Conclusion

As evident from the facts summarized above, the Bill for Amendment and Supplement of the Competition Protection Act aims at finding a solution to a live issue that occurred throughout Europe. It suggests amendments in a highly delicate area – abuse of dominant position, and it provides certain deviations from the EU legislation, with which our currently effective legislation is unified. The Bill introduces a term, which is new to the Bulgarian legislation – significant market power, which is not borrowed from the EU law, but from the experience of other Member States and which is subject to strong criticism.

The Bill raises a discussion on extremely important matters – state interference in the free market relations, delegation of act adoption and act enforcement competences to one and the same state authority, as well as expanding certain rules designated for the regulation of a separate market to all sectors of economy.

С интерес ще следим резултата от общественото обсъждане на Законопроекта.

The outcome of the public discussion of the Bill would be an interesting topic to follow.

---

<sup>i</sup> <http://www.mi.government.bg/bg/discussion-news/proekt-na-zakon-za-izmenenie-i-dopalnenie-na-zakona-za-zashtita-na-konkurenciyata-zid-zzk-748-m268-a0-1.html>

<sup>ii</sup> По информация на Европейската комисия към края на 2009 г. трите основни сектора на доставка на хранителни стоки – селско стопанство, производство и дистрибуция, заедно дават повече от 5% от добавената стойност в Европа и осигуряват 7% от заетостта.

According to the information provided by the European Commission in the end of 2009 the three main sectors of food supply – agriculture, production and distribution together amount to 5% of the added value in Europe and provide 7% of the employment.

<sup>iii</sup> <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0591:FIN:EN:PDF>

<sup>iv</sup> <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:210:0004:0005:EN:PDF>

<sup>v</sup> [http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/food/competitiveness/forum\\_food/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/food/competitiveness/forum_food/index_en.htm)

<sup>vi</sup> [http://www.compet.cz/fileadmin/user\\_upload/Legislativa/legislativa\\_EN/2009\\_395\\_EN.pdf](http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/Legislativa/legislativa_EN/2009_395_EN.pdf)

<sup>vii</sup> <http://reg.cpc.bg/Dossier.aspx?DossID=300041630>

<sup>viii</sup> <http://www.bia-bg.com/standpoint/297>

<sup>ix</sup> <http://www.strategy.bg/FileHandler.ashx?fileId=2389>

---

Published by: **Dimitrov, Petrov & Co.**

Dimitrov, Petrov & Co. is a Bulgarian law firm with its head office in Sofia and an office in Varna. Established in 1997, the firm has exclusively focused its activities in the area of commercial law, information and communications technology law, foreign investments, real estate law, intellectual property, tax law, litigation and arbitration.

**Editors in chief:** Assoc. Prof. Dr. George Dimitrov  
Polina Yakimova

**Contact us:** 28 Todor Alexandrov Blvd, Fl. 7  
Sofia 1303, Bulgaria

7 Krastyu Mirski Str.,  
Fl. 3, Office 9  
Varna 9000, Bulgaria

**Tel./Fax:** (+359 2) 421 4201  
(+359 2) 421 4202

**E-mail:** info@dpc.bg  
**Web:** www.dpc.bg

Настоящият електронен дайджест е изготвен от екипа на Адвокатско дружество Димитров, Петров & Ко. и е предназначен за клиенти и партньори на дружеството, както и за други читатели с интереси в областта на правото.

Информацията и становищата, съдържащи се в електронния дайджест, не съставляват изчерпателен и детайлен анализ на разгледаните правни въпроси. Представените статии и други информационни материали нямат характера на правен съвет или консултация, и не следва да бъдат възприемани като достатъчни за разрешаването на конкретни правни проблеми, казуси и др.

Всички материали, съдържащи се в електронния дайджест на Димитров, Петров & Ко. са обект на закрила по ЗАПСП. Всяко изменение, публикуване, разпространяване и др. подобни без изричното предварително съгласие на Димитров, Петров & Ко. е забранено.



The present e-digest is elaborated by the team of Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm and is addressed to clients and partners of the firm as well as other readers interested in the law field.

The information and the opinions in this e-digest are not a comprehensive and detailed analysis of the considered legal issues. The presented articles and other information materials are not legal advice or consultation, and shall not be apprehended as sufficient for dealing with specific legal issues, cases, etc.

All materials in the present e-digest are under the protection of the Copyright and Neighboring Rights Act. Any kind of change, publishing, distribution, etc. without prior explicit consent of Dimitrov, Petrov & Co. is forbidden.

- Сайт за данъчно право съдържащ статии, по-важни становища, писма и указания на Национална агенция по приходите.
- Website for tax law containing articles, significant legal opinions, letters and instructions of the National Revenue Agency.

<http://www.tita.bg/>